

આ દિવાસીઓ માં પરંપરાગત ઔષધો

(વંશી)

વલસાડ જિલ્લો

ડા. સિંધરાજભાઈ સોલંકી

જસવંતસિંહ રાઠોડ

આદિવાસી સંશોધન અને તાલીમ કેન્દ્ર
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૪

૨૫૩

૧૯૮૮

આ દિવાસીઓમાં પરંપરાગત વર્નાણા ધિ

(વર્ણી)

વસસા ઠ જિલ્લા

ડૉ. સિદ્ધરાજાઈ સોલંકી

જસવન સિંહ રાઠોડ

આ દિવાસી સંશોધન અને તાલીમ કેન્દ્ર

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ : અમદાવાદ-૧૪

~~૧૯૬૦~~

૧૯૬૦

૨૫૩

अनुक्रम शिड।

प्रकरण नंबर	विषय	पान नंबर
१	प्रास्ता विड	१ धी ३
२	विस्तार - वसति	४ धी १२
३	वर्षा धि अने पद्धति	१३ धी ७०
४	वर्षा धिनी विधाने नोध	७१ धी ७६

परिशिष्ट :

१	मुलाडातीअना नाम-गाम	७७
२	संदर्भ साहित्य	७८

પ્રાસ્તા વિક

આ દિવાસીઓમાં પરંપરાગત વનોષા ધિ પેઠી દર પેઠીની અનુભવ છે. તેમને પૂછવામાં આવે ત્યાં એક જવાબ તો હોય જ કે " દરેક ગાઠ ડોઇને ડોઇ વંશી છે " પણ જાણે તેના માટે હવે આ જાણકારાનું જે પ્રમાણ છે તે અહીં યત્ન જાય છે તેના પણ ઘણા કારણો છે જેમાં આધુનિક દવા પદ્ધતિ, જંગલનું ઘટતું જતું પ્રમાણ, રોગ મટવાની ધીમી પ્રક્રિયા, આજે લોકોને મિનિટોમાં કે કલાકોમાં આરામ થાય તેવી દવાને ઉપયોગ વધારે પસંદ પડે છે. આમ છતાં તેમનામાં રહેલી વનસ્પતિ દવા અંગેની વ્રદ્ધા અહીં થઈ હોય તેવું નથી પણ જાણકાર વ્યક્તિઓ જાતે જ દવાનો વપરાશ ઘટાડતા હોય છે. કારણકે તેમના જ મુખેથી સાંભળવા મળે છે કે પહેલાં અમુક દવા અમારે જંગલમાં યત્ની હવે નથી મળતી અથવા દૂરના જંગલોમાં શોધવા જવું પડે છે. એના માટે દિવસોના દિવસોનો ભોગ આપવા પડે છે. વળી દવા મેળવવામાં કદાચેક સાહસ કરવું પડે છે ગાઠ જંગલ અને ડુંગરોમાં ચાલતા જવું પડે છે કદાચેક અડસ્માત થાય તો તેમને બચાવનાર પણ હોઈ હોતું નથી. દવા કરનારા આજ સુધી સેવાજ કરતા આવ્યા છે તેના બદલામાં તેમને કંઈ મળતું નથી કારણકે બદલામાં કંઈ સેવામાં આવે તો દવા કામ આપતી નથી તેવી માન્યતા છે.

દવા જાણકાર વ્યક્તિઓની મુખ્ય ધંધો વનસ્પતિ દવા લાવી આપવાનો હોતો નથી પણ તેમને મુખ્ય ધંધો ખેતી, પશુપાલનનો હોય છે તેમાંથી નવરાશ કાઢી આ સમાજ ઉપયોગી સેવાનું કાર્ય કરતા હોય છે તેના બદલામાં તેમની રૂઢીગત માન્યતા પ્રમાણે શ્રીકળ, મરઘી કે બકરું આપે જેનો ઉપયોગ ભગતના સાગરીતો કે બધા સાથે મળી કરતા હોય છે (બધા દવા જાણકાર વ્યક્તિઓને મળે છે કે લે છે તેવું નથી) આમ ભગત-ભૂવા તરીકે કામ કરનાર વ્યક્તિઓને આજના જમાના પ્રમાણે જે નાણાકીય મહેનતાણું મળવું જોઈએ તે મળતું નથી જેથી તેમને આર્થિક મુશ્કેલીઓ અનુભવવી પડે છે જેના કારણે

તેઓ દૂર જાલમાંથી દવા લાવવા માટે પ્રેરાતા નથી પણ નજીક હોય તો લાવી દે છે નહીં તો જાતેજ દવાખાનાનાં આસરો લેવાનું સૂચન કરે છે. વળી કેટલીક દવાનાં સંગ્રહ કરી રાખવો પડતો હોય છે કે રણકે તે બારેમાસ મળતી હોતી નથી દા.ત. મરડાસિંગિ, કેરીનાં ચીડ, ગુંદર, ફળનાં ^{બી}વગેરે ચીજો તેની સિઝમમાં જ મળે ત્યારે લાવી સંગ્રહી રાખવી પડે છે તેને સંગ્રહી રાખવામાં ન આવે તો ટૂંક સમયમાં તેનો નાશ થાય છે અને આખું વર્ષ તે દવા મળતી નથી.

વળી મોટાભાગની વનસ્પતિ દવાઓ વેલ કે નાના છોડ હોય છે આ વેલ અને છોડ ચોમાસામાં થાય છે ચોમાસુ પુરું થતાં તે સૂકાઈ જાય અથવા ઠોર, બકરાં ચાવી ખાય ત્યારે મળતી હોતી નથી. જ્યારે કેટલીક વનસ્પતિની છોડ ઘણાજ અંછા થતા હોય છે. દવા તરીકે તેના મૂળ કે છાલનો ઉપયોગ થતો હોય છે જેના કે રણે તેને જડમૂળમાંથી ઉખેડવી પડે છે જો તે બેડજ છોડ હોય તો તેનો નાશ થાય છે અને ફરી તે છોડ જાતો નથી. આવી સ્થિતિમાં ધીરે ધીરે તે દવાનો છોડ નામ શોધ થઈ જઈ નાશ પામે છે.

આ વિસ્તારના વનસ્પતિ દવા જાણકાર દરેક પ્રકારના રોગની દવા જાણતા હોય છે અને તે પણ પોતાના અનુભવ જન્ય જ્ઞાનને આધારે જાણે છે. હા કેઈ અમૂક દવા માટેના સ્પેસિયલિસ્ટ હોય તેવું અને ડાસ્કુનિયાના બેડ વારસી ભાઈ સાપના ઝેર માટેની દવા જાણતા હતા તેમના જણાવવા પ્રમાણે તે ગામમાં સાપ કરડેલી બેડપણ વ્યક્તિને દવાખાને જવું પડ્યું નથી. કેટલાક બાળકોના, કેટલાક ઝાંઝાકા દવાના જાણકાર વગેરે જોવા મળે છે. તે દવાની માહિતી જ્યારે આયાં બિષ્ણિક નામના પુસ્તકમાં જોઈએ ત્યારે તેમની દવાના પ્રમાણમૂલ આધાર મળી રહે છે. આમ છતાં તેમની પાસે જે છે તે બધું આપણા પુસ્તકોમાં છે તેમ કહી શકાય તેમ નથી કે રણકે તેમની પાસે આ અનુભવનું લાઘુ ભરેલું છે વળી બધી વનસ્પતિના નામ કે ઉપયોગ પણ

આપણે જાણતા નથી તે દવા જાણ્યા પછી આપણને લાગે કે તેમની સરખામણીમાં આપણી પાસે કંઈ નથી આવે અને અમુલ્ય વાસ્તો નષ્ટ ન થઈ જાય તે માટે પણ જેટલું શક્ય હોય તેટલી જે સ્વરૂપે મળે તે સ્વરૂપે તેમની પાસેથી મેળવવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યા છે.

औषधि वां चरां प्राक्चिं कश्चिद्दे विषुं भर्त्सि ।

योग्यस्त्वસ્થ રૂપેસ્થસ્તાસ્તાં લલ્લવિષુ ચ્ચેતે ॥

ઔષધિની ઉદ્ભૂત પ્રા નિયને જાણવાને કોઈક જ યોગ્ય ધા ય છે. તેના પ્રયાગને તથા રૂપને ઔષધનાર લલ્લવિદ્ કહેવાય છે.

(શસ્ત્રસંહિતા મહર્ષિ અગ્નિવેદા)

વિસ્તાર અને વસતિ

દક્ષિણ ગુજરાતમાં સુરત, વલસાડ અને ડાંગમાં આ દિવાસી વસતિનું પ્રમાણ સવિશેષ છે. વલસાડમાં ૫૪,૫૯ ટકા સુરતમાં ૪૧.૬૪ ટકા અને ડાંગમાં ૯૨.૩૧ ટકા આ દિવાસી વસતિ છે. વલસાડ જિલ્લાના ધરમપુર અને વાસદા તાલુકાઓમાં સૌથી વધારે અનુક્રમે ૯૩.૯૫ અને ૯૦.૦૪ ટકા વસતિ છે. જંગલ પણ ઠીક ઠીક પ્રમાણમાં છે. મુખ્ય વસતિ ઘોડિયા, ડોંડણા છે જ્યારે વનતાઓના પ્રમાણમાં વારલી, દુબળા, ડોલધાની પણ વસતિ છે. આપણે અહીં ઘોડીયા, ડોંડણા અને વારલી જાતિનો ટૂંકમાં પરિચય મેળવીશું ૧૯૭૧ પ્રમાણે કુલ આ દિવાસી વસતિમાં ઘોડિયા ૭.૬૧ ટકા ડોંડણા ૪.૮૬ અને વારલી ૩.૩૮ ટકા છે.

આ દિવાસી જાતિઓમાં વસતિની દ્રષ્ટિએ ત્રીજા નંબરે ઘોડિયા આવે છે. તેઓ મુખ્યત્વે સુરત અને વલસાડના અમુક તાલુકાઓમાં વસેલા છે. તેઓ માટેભાગે મેદાનોમાં રહેતા હોય છે. ઘોડિયા શબ્દની ઉત્પત્તિને ખેતી સાથે સંબંધ છે અને તેઓ મુખ્યત્વે ખેતી પર આધાર રાખતા હોવાથી તેમનું આ નામ પડ્યું છે એવી માન્યતા છે. ધૂળિયા જિલ્લામાં રહેનારા તે ધુડિયા-ઘોડિયા એમ પણ કહેવાય છે. બીજી એક માન્યતા પ્રમાણે તેઓ ધનસિંહ અને રૂપસિંહ ગોામના બે રાજપુત સરદારોના વંશજો છે. મુસલમાન રાજાઓના આક્રમણથી બચવા તેઓ માલેગામ-ધૂળિયાથી વાપી તરફના વિસ્તારમાં નાસી આવીને વસ્યા એમ મનાય છે. તેઓ પોતાને ભીલ, ચાંધરી, દુબળા, નાયડા, જેવી બીજી જાતિઓ કરતા ઉચા ગણે છે. અને તેથી તેમના હાથનું ખાતા નથી. જ્યારે ચાંધરી સિવાય આ જાતિઓના લોકો ઘોડિયાના હાથનું ખાય છે.

તેમનામાં પેટાજાતિઓ નથી પણ કુળ હોય છે. આ કુળના

નામાં ઉપરથી એવું લાગે છે કે તેમનાથી ઉચી જાતિમાં કે જાતિમાં સાથે તેઓ સંબંધ રાખ્યા હોવા જોઈએ. અને તેમને પોતાની જાતિમાં સ્વીકારતા હોવા જોઈએ. દા.ત. કેટલાક કુળનાં નામાં ભટ, ભાઈ, બ્રાહ્મણિયા, દેસાઈ, ગરાસિયા, જાંબી, કણબી, પરભુ, વાણિયા, વગેરે છે. કુળની અંદર લગ્નનો નિષિદ્ધ છે.

તેમની પોતાની આગવી ઘોડિયા બોલી છે. જેમાં ગુજરાતી કરતાં મરાઠીની અસર વધુ વતાઈ છે. તેથી પણ એમ લાગે છે કે તેઓ મહા રાષ્ટ્રમાંથી આવ્યા હશે.

તેમનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી છે, એ માંટાભાગના પોતાની ખેતી કરતા હોય છે. પશુપાલન સાથે ખેતી અને વાડીનું પ્રમાણ પણ ઠીક ઠીક જોવા મળે છે. શિક્ષણનું પ્રમાણ તેમનામાં સારું છે તેથી નોકરી ક્ષેત્રે પણ સારી પ્રગતિ થઈ છે.

ખોરાકમાં ચોખાનો ઉપયોગ વિશેષ કરે છે સાથે વાલની દાળ, જુવાર, અને ઘઉંનો વપરાશ પણ હવે શરૂ થયો છે. ઉપરાંત મરઘાં, બકરાં, ઘોટા, હરણ, માછલાંનું માંસ ખાય છે. દારૂપણ પીએ છે.

તે તદ્દન અલગ અલગ રહેવાને બદલે કુળિયાં બનાવી રહેવા લાગ્યા છે. વાંસનાં ખપાટિયાની દીવાલ વાળું છાપરું દેશી નળિયાંથી અથવા મેંતોરી નળિયાંથી ઢાંકેલું હોય છે. ઘરવંખરીના સાધનોમાં હવે ધાતુના વાસણોનો વપરાશ વધ્યો છે. ફર્નિચર અને મોજશાખના સાધનોમાં વધારો જોવા મળે છે.

કુંડલા / કોંડલા :

કોંડલાની વસતિ ધરમપુર અને વાંસદા તાલુકાઓમાંના જંગલ વિસ્તારમાં સુવિશેષ જોવા મળે છે તેઓ મૂળ કોંડલા પટ્ટીમાંથી આવ્યા હોઈ કોંડલા કહેવાય છે. તેમની ભાષામાં તેમના પહેરવેશમાં કોંડલાની અસર આજે પણ સ્પષ્ટપણે જોઈ શકાય છે. કેટલાક કોંડલા પોતાને કુનબી પણ કહેવડાવે છે. પણ બંનેના રિવાજ એકજ છે. કુનબીઓ

મૂળ ના સિક ડે યાજા જિલ્લામાંથી પાને આવ્યા એમ માને છે. કૂનબી શબ્દનો અર્થ અમતો ખેડૂત થાય છે, મહારાષ્ટ્રમાં ખેતી કરનારા મરાઠાઓ કૂનબી તરીકે ઓળખાય છે. ગુજરાતમાં આપણે તેમને કણબી કહીએ છીએ. એટલે આ શબ્દ પ્રધાનો સૂચક છે એમ કહી શકાય.

તેઓ સ્ત્રી ડાળા, પાંચ સાડા પાંચ ફૂટ ઊંચા અને મહાંજા નાકવાળા હોય છે. સ્ત્રીઓ પુરુષો ડરતાં ઊઘડતા સંગની હોય છે.

પુરુષોનો ઘરનો પાશાક માત્ર લંગોટીનો હોય છે. બહાર જાય ત્યારે શરીરે બંડી પહેરે છે. અને માથે ફેટો વીંટે છે. સ્ત્રીઓ ઘાંટણ સુધી ડાહડાં મારી પહેરેલું કપડું ઓઢે છે, જેનો એક છેડો ઉપર છાતી પર ઓઢી માથે નાખે છે. ઘરમાં હોય ત્યારે તેઓ ચાંબી પહેરતી નથી જાડે હવે પહેરે છે.

સ્ત્રી પુરુષ અને ઘરેણાંના વાણાં શોખીન હોય છે. અગાઉ શંખ ડે છીપલાંની માળાઓ પહેરતાં. હવે તેઓ કથીરોવાંદીના દાગીના પહેરે છે. સ્ત્રીઓ બહાર જવું હોય ત્યારે માથામાં તેલ ભરાબર નાખીને સરસ રીતે માથું ઓળી ફૂલ ખોસી નીકળે છે. સ્ત્રીઓ તરેહ તરેહનાં છૂદલાં છુદાવે છે. તેમની બોલી કોંકણી છે જેમાં મરાઠીની અસર સ્પષ્ટ પણે વતાય છે.

તેમના ઘર શંકુ આકારનાં હોય છે. ભીત છૂંદલા વાસિની બનાવવામાં આવે છે. બારણાં પણ વાસિનાં હોય છે. ઘરોની છત પલાશના પાનથી સીવવામાં આવે છે. ગૂંપડાની નજીકમાં એકાદ માંડવાં બાંધી તેમાં ઠોર રાખે છે. ઘરમાં કોઈ મરી જાય તો ઘર તરત બદલી નાખે છે. ઘરમાં જોઈતી વસ્તુઓ હોય છે. ખેતીના સાધનો, શિકારના સાધનો, ઘાતું અને માટીના વાસણો, પાણી પીવા તૂબડીમાંથી બનાવેલ ડોયાનો ઉપયોગ કરે છે. બનાજ ભરવા માટે વાસિની કોંઠીઓ અને વાસિના ટોપલા રાખે છે.

વ્યવસાય :

તેમનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતીનો છે. ખેતીના સાધનો જાતેજ

બનાવી લે છે. આ દર બનાવી ખેતી કરે છે. ખેતીમાંથી પૂરતી આવક ન મળવાને કારણે પુરક ધંધા તરીકે જંગલની મજૂરી પર તેમને આધાર રાખવો પડે છે. ઉપરાંત શિકારે જઈને કે માછલાં પકડી બે ત્રણ પૂરક ખોરાક મેળવી લે છે. જ્યારે આમાંનું કંઈ ન મળે ત્યાં રે ભાજી કે કંદ બાફીને પણ પેટ ગુજારી કરવા પડે છે. મરઘાં ઉછેર પણ તેમનો પૂરક વ્યવસાય છે. મરઘાંનો ઉપયોગ ખોરાકમાં છૂટથી થાય છે.

વારલી :

ઘરમપુર તાલુકાના પહાડી ક્ષિત્તિઓમાં વારલીની વસતિ વિશેષ છે. વારલી એટલે જમીનનો નાનો ટૂકડો તેથી વારલી એટલે જમીનના નાના ટૂકડા ખેડનાર એ રીતે આ લોકો વારલી કહેવાયા એમ મનાય છે એક મત એવો પણ છે કે તેઓ ભીલની જ એક પેટાજાતિ છે. તેમનામાં ચાર પેટાજાતિ છે. શુદ્ધ (૨) મુદે (૩) દાવર (૪) નિહિર, આમાંથી મુદે અને દાવર એક બીજા સાથે લગ્નસંબંધ બાંધે છે. પણ નિહિર સાથે તેઓ લગ્નસંબંધ બાંધતા નથી આ ઉપરાંત તેમનામાં ૨૪ જેટલા કૂળ છે. કુળના લોકો અંદર અંદર લગ્ન સંબંધ બાંધતા નથી. કોડલા વારલીને પોતાનાથી હલકા ગણે છે, અને તેમની સાથે કર્ણી સામાજિક વ્યવહાર રાખતા નથી.

પુરુષો માથે ફેટો બાંધે છે. શરીરે જાડી ટ કે બંડીને મળતું અડધી બાંધતું કોતર વિનાનું કપડું તથા કમરે લાલ રંગના કૂમ્તાવાળી દોરી બાંધે છે. તેને આધારે નીચે એક લંગોટી પહેરે છે. કમરની દોરીને તેઓ ' કહડો ' કહે છે. ઘરમાં ખાટલાં કે ગોદડી ભાગ્યે જ હોય છે. સ્ત્રીઓ લાલ રંગની કે રથા મવણી સાડી પહેરે છે. જે તેઓ કમરના ભાગથી ઘૂંટણ સુધી કચ્છ મારી પહેરે છે અને તેનો એક છેડો બરડે અને માથા સુધી બાંધવા રાખે છે.

સ્ત્રી પુરુષા બંને ઘરેણાંનાં શોખીન હોય છે. વારલી સ્ત્રીઓ બંડીની બહુ શોખીન હોય છે. કાંડાથી કોણી સુધીના ભાગમાં તેઓ

ઘણી જાડીઓ પહેરે છે. આ જાડીઓ મુખ્યત્વે સીસાની અને પિત્તળની હોય છે. હાથે વીંટી તથા નાકે નથળી પહેરે છે. ગળામાં ડાચના મણકાની માળા તથા અબાંડે ડાચના મણકાના ઝૂમખા પહેરે છે.

તેમનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી છે. તેમની ખેતી પ્રાથમિક પ્રકારની છે. તેથી તેમને બીજા સહાયક ધંધાઓ પર ઘણા આધાર રાખવા પડે છે. જેમાં જંગલ મજૂરી, કાંતસા પાડવા, જંગલમાંથી વન્ય પેદાશ એકઠી કરવી, શિકાર કરવા, માછલાં પકડવા જવું તથા બીજા પરચુરણ મજૂરી કામો કરવા.

તેમના ઘર કોંકણા જેવાં શંકુ આકારનાં તથા ગ્રામરચના કોંકણા જેવી જ છૂટાછવાયા ઘરોવાળી હોય છે. ઘરવખરીમાં માટીનાં અને એલ્યુમિનિયમનાં બેચાર વાસણો, ખેતીનાં થોડાંક સાધનો, લાકડાં કાપવાના બેચાર સાધનો અને માછલાં પકડવાના સાધનોમાં મળી, ભાંત વગેરે જોવા મળે છે.

તેમના બીરાડમાં મુખ્યત્વે નાગલીનો ઉપયોગ થાય છે. આ ઉપરાંત જુવાર, કઠોરનો ઉપયોગ કરે છે. તે સિવાય જંગલમાંથી શિકાર કરી તેમજ બકરો, ઘેટી, મરઘાં વગેરેનું માંસ ખાય છે. દારૂ પીવે છે.

વારસીમાં બહુપત્નીત્વની પ્રથા છે. એ સિવાય ઘરજમાઈ, ઘર જમાઈ, પુનર્લક્ષ્મી, નાતરું, છૂટાછેડા વગેરે રિવાજો છે. સગાઈ થયા બાદ પણ ઘર સંસાર શરૂ થઈ શકે છે. લગ્નવિધિ પાછળથી પોતાની અનુકૂળતાએ કરી શકે છે. લગ્ન પહેલાં છોડરી પોતાનું ભાવિ ઘર સંસાર શરૂ થઈ શકે છે. લગ્નવિધિ પાછળથી પોતાની અનુકૂળતાએ કરી શકે છે. લગ્ન પહેલાં છોડરી પોતાનું ભાવિ ઘર જોવા માટે જાય છે તેને પસંદ પડે તો જ લગ્નની હા પાડે છે. તેને પાહુના ત્રણ પણ ડહે છે. ઘણીવાર છોડરા અને માબાપની લગ્નવિધિ સાથે પણ થાય છે.

દેવદેવીઓમાં માનતા હોઈ ભગતનું સ્થાન તેમના સમાજમાં ઘણું મહત્ત્વનું હોય છે તેમના મુખ્ય દેવોમાં હીરવાદેવ, નારણદેવ,

ભરમદેવ, ચેડાદેવ, ગામદેવ, આ ઉપરાંત ભૂત ડાડણમાં પણ માને છે. મડાળે કે આકસ્મિક અવસાન થાય તેને ડાડણમાં વહેમ જાય છે. આથી ભગતભૂવા કરાવે છે.

તેમના મુખ્ય તહેવારો હોળી, દિવાળી, દિવાસો, દશેરા છે. જંગલ વિસ્તારમાં વસવાટ કરતી આ જાતિમાં વિશેષ ટૂંકમાં પરિચય મેળવ્યો છે. તેમના માં રહેલી વંશપરપરાગત વર્નાષા ધિઓ માન્યતા અને પદ્ધતિ વિષે જાણો.

વર્નાષા ધિ અને પદ્ધતિ :

વસાડ જિલ્લાના વાંસદા અને ધરમપુર તાલુકાઓના ગામડાઓનું ક્ષેત્રફલ જૂન ૧૯૮૭ માં કરવામાં આવ્યું હતું. નવતાડ અને મહુવાસ જે વાંસદાના ગામો છે જ્યારે માડવા, ડાસ્ટુનિયા, જામગાણ, જાગવેલ અને ધરમપુર તાલુકાના ગામોમાં જાણકાર વ્યક્તિઓની મુલાકાત લઈ વસ્તુપતિ પરપરાગત ઔષાધ અંગેની માહિતી મેળવી હતી. આ વિસ્તારમાં વસ્તુપતિ દવાને વંશીના નામે ઓળખવામાં આવે છે. વાંસદા તાલુકાની જમને ગામો ડાંગ જિલ્લાની સરહદે આવેલા છે તેની દક્ષિણે મહારાષ્ટ્રની સરહદ લાગવાથી જંગલોનું પ્રમાણ ઠીક ઠીક પ્રમાણમાં છે. આ ગામોમાં વંશપરપરાગત ઔષાધોનો ઉપયોગ વિશેષ પ્રમાણમાં કરવામાં આવે છે. મારા ક્ષેત્રફલ દરમિયાન પ્રથમ વસાદ પડ્યો હોવાથી ભગતભૂવાનું ડામ કરતા વ્યક્તિઓની માગ વધારે હતી ડામણકે પ્રથમ વાવણી વાળે દેવ કરવાના હોય છે તેમના ઘણા તેડા આવતા હતા જેના ડામણે તેમની મુલાકાત કરવામાં ઘણું ફરવું પડતું અને તેમની રાહ પણ જાવી પડતી આમ છતાં તેમના સહકારથી આ વિસ્તારમાં વપરાતી ઘણી બધી વસ્તુપતિ દવાઓ જાણવા મળી તે ઘણીજ ઉપયોગી અને અમૂલ્ય છે. દવાની શોધ અંગે તેમની પાસેથી જે સ્પષ્ટ વાતો જાણવા મળી તે અહીં મૂકીએ તો અસ્થાને નહીં કરવાય.

એકવાર જંગલમાં શિકાર કરવા માટે ગયેલ વ્યક્તિઓએ સસલાઓના શિકાર કર્યો તેના પાંસના ભાગ પાડી દરેકને વહેંચવામાં આવ્યા દરેકે

ઝાડના પાનમાં પાનપોતાની ભાગ લઈ ઘરે આવ્યા પણ બધાના આચાર્ય વચ્ચે જે પાનમાં માસના ટૂકડા બાંધ્યા હતા તે ટૂકડા એક મહાના રૂપમાં ફેરવાઈ ગયેલા એટલે કે તેમને જે જ્ઞાનમાં માંસ બાંધ્યું હતું તે પાનમાં એવી શક્તિ હતી કે ભાંગેલ ટૂટેલ વસ્તુને સાધી દે આમ તે પાન હાથપગ ભાગે કે ટૂટે તેમાં વપરાવા લાગ્યા આમ તે પાન વન્સ્પતિ દવા તરીકે ઓળખાવા લાગ્યા.

એક તાજો દાખલો એટલે કે થોડા વર્ષોનો હજુ તે માણસ જીવિત છે તેને ખેતરે ડામ કરતાં પણ ઉપર કુહાડીનો ઘા થઈ ગયો અને ખૂબ લાંબી વહેવા લાગ્યું તે ખેતરમાં ડામ કરતાં હોવાથી રેતીમાં પણ ઘસડતો ચાલતો હતો તેના આચર્ય વચ્ચે જાયુ તો તેનો ઘા રુજાઈ ગયેલા અને જાણે કઈ વાગ્યું જ નથી તેવો પણ થઈ ગયો તેને ત્યાં ગણીએ તપાસ કરી પણ તેને આમ કેમ બન્યું, કઈ વન્સ્પતિના સ્પર્શથી આમ થયું તે જાણી શકાયું નહીં, આમ વન્સ્પતિમાં જે દૈવી શક્તિ રહેલી છે તેનો ખ્યાલ આવે છે.

જાણકાર વ્યક્તિઓ દવા આવનાર વ્યક્તિ પાસેથી કોઈ પણ પ્રકારનું મહેનતાણુ લેવાનો બાગ્રહ રાખતા નથી પણ અમુક દેવો એવા હોય છે કે જેમાં દૈવીશક્તિથી આમ થયું તેમ માની તેમની પાસેથી શ્રીફળ દારુ, મરઘી વગેરેનો ઉપયોગ ભગત-ભૂવા કરતા હોય છે. આમાં પણ કેટલાક એવા જાણકાર હોય છે કે જેઓ ફક્ત દવા આપવાનું જ ડામ કરતા હોય આવા વ્યક્તિઓ દેવ-દેવીઓની વિધિ કે ભાગ ચઢાવતા નથી. આ વિસ્તારમાં પણ વન્સ્પતિ દવા જાણકાર વ્યક્તિઓ દવા અંગેની જાહેરાત કરતા નથી. દવા ક્યારે કયાં મળે તે ભગત-ભૂવા જાણતા હોય છે. દવા મળતી હોય તે સમયે તેઓ તે દવા પોતાના ઘરે લાવી મૂકી રાખતા હોય છે જેથી તેનો ઉપયોગ દવા ન મળતી હોય તેવા દિવસોમાં કરી શકે મોટાભાગે તેનાં મૂળ, ફળ, બી, ગુંદર વગેરે વસ્તુઓ લાવી મુકતા હોય છે જેથી તે ડામ આવે, ક્યારેક દવાનું દાવણ આપવાનું હોય છે તેમાં ઘણીબધી જડીબુટ્ટી ગુંદર વગેરેનો ઉપયોગ થતો હોય તેવી દવા તૈયાર કરી એકાદ શીશીમાં મૂકી રાખતા

હોય છે. જેનો ઉપયોગ પાંચથી છ માસ સુધી કરવામાં આવે છે. દા.ત. ડેરીના સમયે ચીલ-શીશીમાં ભરી રાખે જેનો ઉપયોગ વીંછીના ડંખ ઉપર કરવામાં આવે છે.

વંશી લેવા જાય ત્યારે ભગત એડલાજ જાય કે તેમના જોયેલા સ્થળેથી દવા લાવતા હોય છે. દવા લાવવા માટે સવારનો સમય ઉત્તમ ગણવામાં આવે છે. દા.ત. ઉપરાડા, વિસ્તારમાં માન્યતા છે કે વાંસ ઉપરનો વાંદ મળે તો તેમાંથી સાંનું બનાવી શકાય પણ તેને ઉતારવા માટે ડાયા સુતરથી વાંસ બાંધી વિધિ કરવી પડે છે. ડાબી હરદરને દેવિ શક્તિવાળી ગણે છે તેને મેળવવા માટે પણ વિધિ કરવી પડે છે તેના છોડ માંથી રાત્રે પ્રકાશ નિકળે છે તેમ જ તે દેવિશક્તિવાળી વસ્તુપતિ છે તેવી ચર્ચા પણ જોગવેલના માસ્તર પાસેથી સાંભળવા મળી જોઈ વસ્તુપતિ દવા આપવાનું કામ કરે છે. આમ વસ્તુપતિમાં જે શક્તિ રહેલી છે તે શક્તિને આ દિવાસીઓ ખૂબ સારી રીતે ઓળખતા હોય છે. જડીબુટ્ટીનું નામ દેવાથી કે તેની જાહેરાતથી તેનો ગુણ નાશ પામે છે તેમ માનવાને કારણે ક્યારેક ખૂબ ઉપયોગી અને જરૂરી દવાને ઘણાઓ વ્યક્તિઓ જાણતા હોય છે. ક્યારેક એવું પણ બને કે વસ્તુપતિને ઓળખતા હોય પણ તેનું નામ ન જાણતા હોય તેને જોવાથી ઓળખે કે આ વસ્તુપતિ અમુક દર્દ માટે વપરાય છે. વળી ક્યારેક સાપ કરડે કે, ઓછામાં સાગી જાય તેવી દવાઓના નામ જાણીબુજીને આપવામાં આવતા નથી કારણુનિયામાં એક જાણકારે એક એવી દવાનું નામ દેવાનો છંડાર કરી દીધા હતાં. અતિઆગ્રહ કરવામાં આવે તો તેનું નામ નથી તેને વેલા તરીકે જ ઓળખીએ છીએ તેમ કહી પણ નામ દેવાનું ટાળતા હોય છે. પંચમહાલના પાનમ ગામના એક જાણકારે આંખમાં ફૂલ પડે કે કોઈપણ પ્રકારનું દર્દ હોય તેમાં એક વસ્તુપતિના છોડના પાન લાવી મસળી આંખમાં નાખવાથી ગમે તેવું આંખનું દર્દ દૂર થાય છે તે છોડનું સંપૂર્ણ વર્ણન કરવું પણ તેનું નામ જણાવેલ નથી. અતી આગ્રહ કરવાથી તેનું નામ જ નથી તેમ કહેવામાં આવે છે. આમ તેઓ ઓળખતા હોય અને નામ ન જાણતા હોય તેવું પણ ક્યારેક બને છે આંખની દવાનો અનુભવ સંગ્રહિતે જાતે કરેલ છે. (કમનસીબે છોડ જોવા મળેલ નથી કારણકે તેમના કહેવા પ્રમાણે છોડ ઘણો દૂર

હોવાથી જઈ શકાયું નથી) તેના પાણીથી આંખમાં ખૂબ બળ્લરા થાય છે અને આંખમાંથી પાણી નિકળ્યા કરે છે ઘોડા સમય પછી આંખમાં ખૂબ ઠંડક થાય છે.

ધરમપુર વિસ્તારના વાસ્તી ભગત ભૂવાઓ ઠોર અને પાક માટે પણ વનસ્પતિ દવાઓનો ઉપયોગ કરે છે અમુક પ્રકારના છોડના પાન લાવી ખેતરની ચારે બાજુ મૂકવાથી ખેતરમાં પાક સારો થાય છે તેવી પણ માન્યતા છે. તેજ રીતે ડોહ્યે ડંઈ કરી નાખ્યું હોય ગાય, ભેંસ દૂધ ન આપતી હોય તેમાં પણ વનસ્પતિનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે સાથે દેવ પણ કરે છે.

હવે તેમને જ બતાવેલ જુદા જુદા રોગ માટેની જુદી જુદી વનસ્પતિ દવા અંગે વિગતે જોઈએ તેમાં વનસ્પતિ દવાનું નામ, ડયા રોગમાં ઉપયોગી કેટલા સમયમાં આરામ થાય ડયારે ડયા મળે તેની વાપરવાની રીત અને માત્રા તેમજ તે બીજા ડોહ્યે રોગમાં ઉપયોગમાં આવતી હોય તેની વિગત સાથે વેલાછોડ કે આ ડનું વર્ણન જેનાથી અંગણવામાં સરળ પડે.

ક્રમ	આંબાધનું નામ	કયા રોગમાં ઉપયોગી	કેટલા દિવસમાં રોગમટે	આંબાધ ક્યારે અને ક્યાં મળે	ઉપયોગ પદ્ધતિ અને માત્રા	અન્ય કોઈ રોગમાં ઉપયોગી	વસ્તુતિનું વિશેષ વર્ણન	
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૧૦	
૧	પેઠવલ			અડધું માથું દુઃખ તી	એડજવાર નાડમાં ટીપાં નાખવાથી	જંગલમાં બારેમાસ	તેના પાન ખસી તેના બેટીપાં નાડમાં નાખવા	જને વેલ છે જંગલમાં થાય છે. જને મીઠા કરી અથવા એડ પણ ઉપયોગમાં લઈ શકાય છે.
૨	અબ્જ							
૩	આજુલાનો પાલ	અજવલા	અસીમમ્	શરદી	એડ દિવસમાં	ચોમાસે, શિયાળે મળે	તેના પાનના ટીપાં નાડમાં નાખવાથી આરામ થાય છે.	મેટમાં દુઃખ તેમાં એડાદ ચમચી રસ પાવાઈ, ઉલટી ઉપર પણ આપી શકાય

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦

મા સિદ વધુ

જન્મ હોય તો

યોખોના

અસામણમાં

પાદડારો

રસ આપવો.

૪ બીવલાનો બીવલો ટેરોડાક્ષ હોઈ તેનો જંગલમાં તેના બી મોટું ઝાડ આવે
 રસ (બીચો) માર્સુપિયમ તરડાઈ બારેમાસ ઉપર લગાડવાથી ઠોર છે. ઇમા સ્ત્રી લાડહું
 જાય જાય આરામ થાય ડોવાઈ જાય છે.
 તેમાં છે. તો ઉપયોગમાં આવે છે.

૫.

(૧) લોખંડી

(૨) રાનફનસ

(૩) બીલી

(૪) ગોરાડો

(૫) ખેર

(૬) ચોખ્ખીભીંડી

(૭) ભોંયઉંમરી

(૮) પીપળો

ફનસ(મોટોડોપેશ છન્ડે
ગ્રેફોસિયા

બીલી
બીલી

ખેર
ખેર

સફેદફૂલ
વાળી

ચરડાઇક્સ
હિસ્પિડા

પીપળા
રિલિખીયોઝા

અનાજ
ખેસરમાં

ખાડ
સુધરવા

ખાડી જનું લાગે
હોય તે છે.

માટે
(રોગ
ગટકાવવા)

જંગલમાં
બારે

માસ

દરેડ ગાડની ડાળ
લાવી તેના માંચ

ભાગ ડરી ખેસરના
ચાર ખૂલે ચાર અને

વચ્ચે એક એમ દરેડ
જગ્યાએ દાટી દેવાના

રવિવારે રાત્રે તેના
ઉપર ગાયનું દૂધ

છાંટવાથી પાક
સુધરી જાય છે. રોગ

ગટકી જાય છે.

ચોખ્ખી ભીંડી

ચોખ્ખાસામાં ધાય
તેને સફેદ ફૂલ આવે.

ભીંચ ઉમરા ભોંચ
ઉપર ફિલ લાગે

છે.

૬ ઉમરાનું ઉભરો કાઠડસ આંખ આવે એડાદ જંગલમાં ઉમરાના દૂધની લાપોટીયા મેટું. ટુ ઝાડ આવે છે.
 દૂધ ગલી મિરેટા દિવસમાં ખેતરમાં આંખ ઉપર ઉપર દૂધ ફળ મોટા બીવાચી
 આરામ બારેમાસ લેપ કરવો ચોપડીઆપ. આવે છે. લગભગ દરેડ જગ્યાએ મળે છે.

૭ ઉમરાના મૂળનો પથરી ધીરે ધીરે .. ઉમરાના મૂળનો નાપપડે ..
 મૂળનો આરામ ધીરે ધીરે .. સ્વ પાંચ તોલા (ગર્ભી)
 સ્વ ધાય છે. ઠાઠી તેમાં તેમાં મૂંઝું

સાડર નાખી પાણી
 આપવો તેજમૂળ વપરાય છે.
 ગાયના દૂધમાં
 ઘસી તેનો સ્વ
 રતેશ ઉપર
 ચોપડવો.

૮ પરસપાપુડાનું પા રસ પિસા પિસિયા કૃમિ એકથી લે દરેક બી ઘસી પાવામાં - ડણા જેવો પાપડો
 બી પીપળો પોપલનિયા દિવસે જાયાએ આવે છે. જાયાએ મળે છે.
 લોમડાની લીમડો એના ઢિરેડટા .. .. ઠાલ ઘસી લોમડો મોટું ઝાડ
 ઠાલ (ડડવાં) છોડીડા .. .. પાવાથી મટે છે. છે, ડડવાં તેનો ઢ
 ગુણ છે.

૯ સા ટોરીના સા ટોડી બોરહા વિયા વિછીના તેના મૂળ અંખનું જમીન ઉપર પસરી
 મૂળ ડિફૂજા ડોરપર જમીનમાં રવિવારે લાવી ફૂલ રહે છે. ગામડામાં
 નદી ડિનારે રાખ્યા તે ઉપર ખાપરી ભાજી
 ડાંતરોમાં ચાવી ખાવાના ડહેવામાં આવે છે.
 થાય છે. તથા ડખ ઉપર ચોપડવાનું

૧૦ સાદાની સાજા ટરમિનેલિયા નાના બેડબે જાલમાં તેના કુમળા પાન - સાદાનું મોટું
 કુમળી (સિમ) ગલબ્રા વાછરડાને દિવસે જાલમાં લાવી વાછરડાને આડ થાય થાય છે.
 માજર (સાદા) કૃમિ યથા ખવડાવી દેવા મોટાપાન હોય છે. જાલમાં
 (પાલો) હોતો થાય છે.

૧૧ સાગપરની સાયસુન પ્રસે વેલ છે. /
 ડરવાઈ ડયાપેસ્ચ સાપ નાન્ડાલી જાલમાં પ્રસે વેલના મૂળ ડાગડાનો
 ડાગડાનો ઘાઘાટી બ્રેક્સિયાપના ડરડે બારેમાસ લાવી વાટી આંબોને પાકે ત્યારે
 આંબો કુંદ હોરિડા તો મીક્ષા ડરી લાલકણ આવે છે.
 ડાપરીનો (ડાગડો) જસમીનમ્ મીવાના તેના ફળનો ડાગડો ખાય માટે.
 વેલ મુવટી છાણો આવે તે મીક્ષા ડરી થોડું
 ફલરિમ્ ફલરિમ્ તે વાટીને પાવાથી થોડું ખાવા
 આરામ આરામ

12	એડોટા	નાગ ડરડે ત્યારે	તાન્ડાલીડ શંગલમાં બારે માસ	તેના મૂળ લાવી વાટી દદાને પાવામાં	પેટમાં દુઃખે ત્યારે પણ ઉપયોગ	છોડ જેવી વેલ આવે છે. આ ડ ઉપર ચહે છે.
13	ઉપરચાડી ભીંડીના મૂળ નાગદાવન (ઝટપટી) ગેસ્યુડલેન્ડસ્ અર્થિમિથિમા	આ ડા ધાય તો	એડને દિવસમાં માસ મળે	બન્નેના મૂળ લાવી વાટીને પાવાની, નાગદાવનના પાનવાટી મીઠાડરી પાવાના	એડોડ દવા પણ પાષ શડાય છે.	ઉપર ચક્રક્રી પ્રેચ ચક્રક્રી, સાત વેલ આવે, નુવર જેવા પાન આવે છે. ભીંડ છોડ છે. ચોમાસે થાય છે. નાગદાવન નાના છોડ થાય છે. ચોમાસે વધુ ધાય છે.

૧૪ રાત્રી રહી રાત ટેકાંમા અંડ્યુ શરીર બે જંગલમાં છાલ લાવી મોટું ઝાડ આવે
 ડાની છાલ સંહોડાં લેટા દુઃખે દિવસમાં બારે વાટી ભૂડાં છે. તેની છાલ
 ત્યાં રે ડાહી તીવ્ર માસ કરી ગરમ ડાહી તીવ્ર
 વાળને લાલ ઝ વાળીમાં વાળને લાલ ઝ
 લાંબી જેવું પ્રવાહી ઉડાળી દુઃખે લાંબી જેવું પ્રવાહી
 ત્યાં શેડ કરવાં ત્યાં શેડ નીડળે છે.
 કરવાં કરવાં

૧૫ સાતપુડી .. જંગલમાં જીવનો - મોટું ઝાડ આવે,
 દિવસમાં બારે ઉડાળો કરી છાલ ડાહવાથી
 માસ શેડ કરવાનો અંદર પડ નીડળે
 છે એટલે સાન પૂડીના પડ્યું છે.
 ખેર ઝાડ-તેના ફૂલ અને
 જંગલમાં છાલ બ-તેનો
 ઉપયોગ થાય છે.

મોટું ગાડા આવે છે.

-

બેહડાની

તાન્ડાલીડ જંગલમાં

મરઘો

ટરમિનેસિયા

બેહડા

બેહડો

છે.

છાલ લાવી

વાટી પાણી

નાખી મરઘાને

પાષ દેવાનું

૧૮ ઉધાળો

રાનવેલ

પીળા

ભાગેલા

હાડડા

સાંધવા

પ્રણ પાટા બ્રહ્મચર્ય

બાંધીને જંગલમાં

આરોમ ધાય છે.

પ્રણેના મૂળ

લાવી ક્ષાંટી

હાડડુ બરાબર

બેહડાની પાટો

ડરવાથી

મટી જાય

છે.

ઉધાળો આરોમ ધાય

આમડીના

રોગમાં

પણ

વપરાય

છે.

!

૨૨

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

બીવતાનો ગુંદર
 તાલ હોય છે.
 ખાસ મળતો નથી,
 ડાહડોરનો સરૂદ
 ગુંદર હોય છે.

મીકાડરી
 પાણીમાં
 દ્રાવણ કરી
 બાટલીમાં
 રાખવું. એડ
 એડ ચમચી
 પીવું

જંગલમાં
 મળે

એડ
 દિવસમાં

પેશાબમાં
 બળતણ

બીવતા બીવતા
 (જાખે) માર્સુપિયમ
 ડાહડોરનો ડાહડોબી

ગુંદર
 સાડર

મોટાજાડ થાય છે.
 બારેમાસ મળે.

પ્રણે મીકા
 કરી વાટી
 પાણી સાથે
 એડ એડ ડપ
 આપવું

જંગલમાં
 બારે
 માસ
 મળે

એડ
 કોહી
 પડવું
 (પદર
 રોગ)

ટેરોડાથેસ
 માર્સુપિયમ
 બ્યુટિયા
 ફાહા
 (રાતો)
 ટરમિનેલિ
 યા ગલેબા

બીવતા
 ખાખરા
 સાજી
 (એન)

બીવતાનો
 ગુંદર
 ખાખરાની
 છાલ
 સાદડાની
 છાલ

૨૧ બેહડાના બેહડાં ટરમિનેલિયા બાળક ધીરેધીરે જાણમાં વારે આડના પ્રલે મોટા
 મૂળ ખજૂરી બેલિરિડા સુડાઇ આંરામ બારેમાસ મૂળ લાવી આડ થાય છે.
 ખજૂરીના અબઇ ફિન્ડિસ જનું હોય થાય છે. અઠવાડી અઠવાડી ડરી દોરીથી અબય વેલ છે.
 મૂળ માટેના અથવા અથવા ડાનોબોલિયા અશકન યામાં બાધી બાળકના જંગલમાં થાય
 હોગળનું એન સિફોનિયા સુડાયેલ યામાં ગળે છે.
 મૂળ અબયનું બાળક આશ્રવા અથવા
 અબયનું મૂળ જન્યું તબિના માદરિયામાં રાખી બાધવા

૨૨ અડડાના આડડાં ડયા લોફો ડાઠ એડબે જાણમાં તેના મૂળ લાવી એનરોડ છોડ છે.
 મૂળ ચિત્રક પીસચાઇ પીસચાઇ દિલસમાં આડડાં તેનો રંગ ડાળો
 એનરોડ ગયાંટી ગયાંટી દરેડ જાણમાં તેને છુદી સુતી હોય છે. પાન
 મૂળ પલ્લોગો અલિ પલ્લોગો અલિ જાણમાં જાણમાં દુઃખે ત્યાં નાના હોય છે.
 નિડા નિડા મુડવુ (એડ છોડનું મૂળ પણ મુડી છડાય)

૨૩ સાઇલની ઘરુ અઠવાડી જંગલમાં જન્મેની છાલ - સાઇ ગાડ આવે
 છાલ આતના યાજ્ઞો અઠવાડી જંગલમાં જાવી છુંદી ડાહડીર જેવું
 સેડટાની લડવા ઘરુ જંગલમાં ઉડાજા કરી હોય છે. જંગલમાં
 છાલ માટે જંગલમાં જાટલીમાં હુંગર ઉપર જ
 ઘાય છે.

સવા ર.સાંજ.
 બપોરે બેડ
 બેડ ચમચી
 પીવું

૨૪ ગજાનો ચણોઠી ખેડેસ પ્રણેના પાનનો - પ્રણે વ્રણ વેલ છે,
 પાણી ના પ્રિડેટો રસ ડાઠી જાટલી દરેડના પાન
 અલયનો પાન રિર્યેસ માં ભરી રાખવી ગીલા હોય છે.
 પાન નાગદાવન અલયનો બેડબેડ ઘરુનાં કુન્સલ
 પાન પાન ચમચી પાવો. હોય તો આરામ
 થાય છે.

૨૫ ગમિટ બાજી અંદમાં આ વેલુ ડંદ ગમિટ વેલ છે. તેને
 ન યતા મળે લાવી છુંદી કુળ આવતું નથી
 હોય તો ચોમાસે પાણી તેના પાન ખરબચરા
 શિયાળે સાથે પાઈ પાણી હોય છે. ચોમાસામાં
 દેવું દરેડ વીછીના ડંબ પાંગળે છે બારેમાસ
 . . . . . જીયાળે ઉપર પાનતોડી મળે(ઉનાળામાં) વેલ
 . . . . . બારેમાસ તેમાંથી નિડળનો સુડાઈ ગઈ હોવાથી
 . . . . . તરત વીછીના ડંબ મળતા નથી)

૨૬ આંબાના આંબો મેર્ગો વીછીના ડંબ આપ્રકુળ, અંબાનું
 પાનનો ફેરા ડંબ ઉપર પાનતોડી ઝાડ
 રસ ઈંડીડા ઉપર તેમાંથી નિડળનો
 રસ ચોપડવો
 ડેબીના ડીટા
 માંથી નિડળનો
 ચીસ

૨૭	ની રજીડનો કુમળો પાલો		અંબિ આવે તો	દિવસમાં બેવાર બે દિવસમાં મટે છે.	જંગલમાં બે ટીપા અંબિમાં નાખવા	પાન મ્સળી તેના રસના બે ટીપા અંબિમાં નાખવા	-	પ ધી ૬ ફૂટ ઉંચો છોડ યાય છે. બીલીના પાન જેવા પાન આવે છે.
૨૮	કેળનું પાન કેળ પિપ્પેટમ્ મુસાસો		..	..	દરેક જગ્યાએ	પાનતોડી સેમાથી જે પાણી નીડળે તે અંબિમાં નાખવાથી	-	કેળ દરેક જગ્યાએ મળે છે પાન મોટા આવે છે.
૨૯	ડાડડનું પાણી	ગેસગા પિન્નારા	..	..	જંગલમાં મળે	કુમળા છોડને ઘા કરવાથી પાણી નીડળે છે તે અંબિમાં નાખવાથી	-	ડાડડ મોટું ડાડ આવે છે. જંગલમાં યાય છે.

૩૦	ભયિ શિણ	ભયિ શિણ	સલિનમ ઝેથોડાર્યમ્	હાયેળે સોઝા આવે તો	પાય દિવસમાં આરામ થાય છે.	ખેતરોમાં તેના મૂળ ઢાલી તેના પાંચ ટૂંકડા ડરી સુતરથી બાંધવાના. હાયે પળે બાંધવા	-	ખૂબ ડાંટાવાળો છોડ આવે છે. ગોબ નાના સોપારી જેવડા ફળ આવે છે. ખૂબ ડાંટા આવે છે.
૩૧	અર્જુન સાદડા ની છાલ	સાદડ ગયા ઉપર	ટરમિનેલિયા બ્રહ્મ ૨ લેબા	દાઝી ગયા ઉપર	પાંચથી છ દિવસ માં દિવસ માં બે વાર લગાડવી	જંગલમાં બારેમાસ તે જગ્યાએ મેંશ લગાડવાથી આરામ થાય.	-	અર્જુન સાદડાનું યજ્ઞ સફેદ આવે છે.
૩૨	ઉદાળ	શરીરે ચાંદા પડે તે માટે		જંગલમાં બારેમાસ પડે તે માટે	જંગલમાં બારેમાસ આરામ થાય છે.	તેના મૂળને વાટી પાણી સમો ગરમ કરી ચાંદા ઉપર લેપ કરવો.	-	નાનો છોડ થાય છે તેના પાન ડાહડોઈ છે જેવા આવે છે. બારેમાસ મળે છે.

33 તાલસાની

ગુંદર

ઘા પડે તરતજ જંગલમાં - મોટું જાડ યાય છે
 અને ફૂવારા બારેમાસ બાંહે જીવો સ્વ જંગલમાં મળે.
 થી લોહી નિહળે છે, ગુંદર
 વહી જતું જરૂરે જમીને તેવોજ
 હોય તો હોય છે તે ઘા

ભર લગાડવાથી
 લોહી જ અટકી
 જાય છે.

34 ડગલાની

વખત

નાના અસર જંગલમાં - વેલ આવે છે, સહડરીયા
 છોડરાઓને તરત યાય જુવા મૂળ યાય છે.
 ખાંચડી બે બારેમાસ બખીયા વેલ જુવા
 ઘણડારા દિવસ મળે સમયે એડાદ- પાન આવે, બડરા
 વધી ચાલું બે ચમચી પાવું ખાય છે તેથી ડયાન
 જાય તો રાખતી રાખવું પડે છે.

વેલ આવે છે. લીલા
 નાના પાન આવે છે.
 તેને ઠોર ખાતા નથી
 બડસા ખાઈ જાય છે.

મૂળ લાવી છુંદી -
 પાઈ દેવાથી
 ઉલટી થાય છે.
 એડાદ લોટા
 જેટલી પાવાથી

તાન્ડાલીડ જાલમાં
 જાલમાં
 બારેમાસ
 મળે

નાગ
 ડરડે
 તથા રે

મોટું બાડ થાય છે.
 ડરજ જેવા પાન
 આવે છે.

તેની છાલ લાવી -
 ફુટી પાણી સાથે
 પાવાથી

એડ
 દિવસમાં
 સવાર,
 સંજિ બે

પેશાબમાં
 બળ્લજા
 થાય
 તો

ડીરમડાની ડાંડાંની
 છાલ

શિણી, ડાટાવાળા
 થાય છે. બારેમાસ મળે

તેના મૂળીયા ડાઢી -
 તેના બે ટુકડા ડાન
 ઉપર બાંધવા

ડોતરોમાં
 જેતરોમાં
 એડાદબે.

દાંત-
 દુઃખનો
 હોય તો

સલેનમ
 ગ્રંથો
 ડાયમ્

શિણી
 શિણી

દિવસ
 મટે

38 બીબલ ઠાર બે વ્રજ જંગલમાં બીબલના બીલાવી તેના મૂળ મોટું આડ થાય છે.
 ડીડવાઇ દિવસ તેની ઘૂણી આપવા ભાથવા ડરડા જેવાબી
 જાય તો થી ડીડા નીચે થી પણ આવે છે.
 પડી જાય છે. ડીડા

ખરી
 પડે છે.

39 (17 પેઠર, લાલડી) આડા એડ જંગલમાં બને આડની છાલ - પેઠર-મોટું આડ આવે છે.
 બંધ દિવસમાં લાવી લસોટી પાઇ લાલડી-સસલાની ગાગડી
 ડરવા છાલનો દેવાથી આરામ પણ ડહેવામાં આવે છે.
 ઉપયોગ થાય છે.

40 ડુવરી આડા એડ બે ખેરોમાં તેના મૂળ લાવી - છોડ થાય છે, ચોમાસામાં
 બંધ વાર ડાંતરો ડાંતરો વાટી પાવાથી ભની નીડળે છે. જંગલમાં
 ડરવા પીવો આરામ થાય છે. યાય છે.

બળ
 ચમચા

૪૩ દરિયાઈ છીપ - દરિયા છીપલાને
 છીપ
 ગાંધ પર પ્રસ્યાર દરિયા ઘસીને ચોપડવાનું - ઘસી ઉપયોગ કરવા.
 સોજો દિવસમાં ડિનારે
 આવે આરામ
 તે માડે થાય છે.
 (લાપોટીયુ)

૪૪ ઘાઇવેલ - ઘાઇવેલ વેલ આવે છે.
 ઘાઇવેલ વેલ આવે છે.
 આંબાના થેકે જેવા
 પાક્કા આવે. (ડપ્રાઇ
 ગયેલા ઉપર)
 ઘા ળેયાર જંગલમાં તેની મૂળ લાવી -
 પડે ની દિવસમાં પ્રદેશ ઉપર
 આરામ ઘસી રસ ભરી
 થાય એડજ દેવામાં આવે.
 વાર ભરવાથી
 આરામ થાય
 છે.

૪૫ દીલગઠ આશેની બોરિનિયા હાડકું એડ માસમાં જંગમમાં તેનું મૂળ, કોડનું મૂળ - દીલગઠ-વેલ આવે
 સેગડ ભાગી ભાગી આરામ થાય મળે ઘાવી તે મૂળની ઘાલ આરામ થાય મળે ઘાવી તે મૂળની ઘાલ જૂન ખોદી કાઢી,
 જાય તે છે બે પાટામાં બારેમાસ બાધી ઉપર બાધી (પસ જવું પાન)
 આરામ દેવા ઉપયોગ કરે, સેગડ

ઝાંડ આવે-મૂળ
 ઉપર બાધવામાં
 આવે છે.

૪૬ ઘાસ ઘાસ ડાપે બે ચોમાસા ઘાસ જે રસ ઘા ઢરિને ખાવા માટે
 (યા હટ્યું) પગમાં માં કાઢી ચોપડવામાં ઉપર વપરાય છે. (ગાંસડી
 બેસી રોગ મટે મળે આવે ડામમાં બાધવામાં આવે છે
 જાય ની જાય ની આવે, તે ઘાસ)
 ની પેટમાં પેટમાં
 ની દુઃખે ની દુઃખે ની
 રસ રસ
 પીવી પીવી

ચંપાના ફૂલ વાગે છે.
 પાપડાનું ઝાંઠ
 લાંબા નિતરીરી
 જેવા પાન
 મોટું ઝાંઠ નાના
 પાન, પાડે ત્યારે
 પીળા ફળ સમસીતા આપે

ચંપાની ડાળી
 પાપડા સાલ
 ગણમાં બાધી
 રાખવાનું ડરીમઠા
 ની ઊલ

જંગલ
 માં
 કાચમ
 મળે

પુષ્પિરિયા (પાડે તો) પાંચ
 બેડ્યુટિકોલિયાઠોર
 ડીડાય દિવસ
 તો

ચંપો
 (ચાંપો)
 પાપડાની
 ઊલ
 ડરીમઠાની
 ડાળી

રોગમાં બાફરીનો ઊંડ બેફૂટનું
 સમસી થાવે.
 ઠોરને
 પાણી
 આવે
 ત્યારે
 પણ ઉપયોગ
 થાય છે.

જંગલમાં ફળ ફુટીને પાણી
 ચાંવણ માં પી જવું.
 ભાંદરવા
 માં મળે

પેટમાં તાન્ડા
 દુઃખે લીડ
 તો

બાફરી બાફરી
 (હોળીની)

૪૯ ડીશોરીની વેલ

દુઃખાવો તરત જાલમાં તેની ગાંઠ - વેલ આવે છે. નાના વધારે અસર મળે કુટીને પીવાથી પાન આવે, તેની મટે છે. એડાદ ગાંઠ જમીનમાં મળે ગાંઠી

૫૦ ખુબી

આડા એડ નદી તેનાથી નદીમાં ગળિ ગળિ થયા દિવસ ડિનારે માસીડ જીવતી જીવાત છે. હોયતો મળે મળે પણ બંધ થાય છે માત્રામાં વ્રણ્યાર દિવસમાં વાર એડવાર

૫૧ ભરાડો બોયળો

નર્શો ન પાંચ ઉનાળે ઉતો સ્તો દસ શિયાળે હોય તો ખીનીટમાં મળે ખેતરોમાં ખારામ ખેતરોમાં થાય છે.

વેલ આવે છે. ખેતરમાં થાય ડમારીમાં થાય છે.

પર મેઠવણ મેઠાણીગ ઠીણીચંદ્રાનિ- ટાઈઈટનો બે જોલમાં તેના પાન -
 ફલકટા સખ્મ તાવ ડલાડમાં મળે ડુટી નાડમાં -
 આવે તો તાવ બારેમાસ નાખવાથી
 નીડળી મળે જીંદગી સુધી તાવ આવશે
 જાય. જહીં:

પ૩ ગીધનુ ગીધનુ ઇંડું ગાઠ ગીધનુ ઇંડું પકાળી
 ઇંડું ઉપર બારેમાસ માસમાં ડાગુ ખેમજ -
 વાંઈવેલ મટે બારેમાસ મળે ત્યા રે પાઈ દેવા
 ડુગળ પર મળે. મળે પથીડ ઇંડા ષણી પાલા

મેઠવણ
 જોલમાં, તલાટ વિસ્તા રમાં
 વાડ પર ઘાય, લીલા
 પાન આવે, તેનો દૂધ
 જેવું સહેદ રસ નીળડે છે.

૫૪ સેગવાની ઠાલ	સંગઠાની ઠાલ	પેટમાં	૧૫ દિવસમાં	બારે	પેટ ઉપર	સંગઠાનું ઝાડ, ડડવાની
ઉમરાની ઠાલ	શાઇલ	ડાઇ	૩૦ દિવસના	માસ	મૂડવાની	સીંગ વાપરવળી, ઝાડ
ચોખેલની ઠાલ	ગલોખિરેટા	નાબેલ	આરામ	મળે	સેક આપ	આવે છે. ચીરામલાનું
બૂંદ ઉમરો	ડાળો	હોય અને		છે.	વાના	ઝાડ આવે બૂંદ ઉમરાની
	ઉમરડા	દુઃખ			પીવાની બંને	ઠાલ
		હોય			ઝાડના મૂળની	આ બંને મૂળીયા ઠાલ
					ઠાલ પીવામાં	પીવામાં ઉપયોગ નહીં.
૫૫ ડાટોલીનો	ડડાંકા	માંમાં	તાન્ડાલીડ ચોખાસામાં		તેનો ડંદ લાવી	વેલ આવે છે.
વેલ		ડિંકાડાચો	આરામ	મળે છે.	પાઇ દેવાનો	
ગેરાડોડીયા	છા	ત્યારે	થાય છે.		મૂળપાન ગોરાડી	બેર સેતુ માંદું ઝાડ
					યાની ઠાલ	આવે છે. જમીનમાંથી
					સાથે પાવાના	મૂળીયાની ઠાલ પાલી

લેઈ

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦

૫૬ બોરથરો
 ડાન બેડાદ બારેમાસ તેના લાવી લીલાપાન/છોડ
 પાડે બે મળે છે. ગરમ ડરી આવે / લાંબા
 ત્યા રે દિવસમાં ડાનમાં પાન ડરણ પાન
 આરામ નાખ્યા ડસ્તા/ ચીરડીટ
 ટાઇપ જેવા

૫૭ દાલાનું ડાલડાનું બેડે બે જીભને - (અલ્પ વર્ષન)
 ફૂલ ના રહેઈડિયુ ફૂલ પડે જરાડ -
 વાધની ત્યા રે દિવસમાં બાધવાથી
 જીભ આંખનું ફૂલ દુર
 ઉમરાની છાલ ઉમરાની - બંને મોટા ઝાડ
 મહુડાના ફૂલ મહુડાના ફૂલ જગ્યાએ છાલ, આવે છે.
 બેસિયાલા ટી મહુડાની ફૂલ
 ફોસિયા તો ગરમ ડરી,
 મોંચ ઉપર
 બાધવાથી

૫૮ ઉમરાની છાલ ઉમરાની ફાઈડસ બેડે બેડે દરેડ ઉમરાની - બંને મોટા ઝાડ
 મહુડાના ફૂલ મહુડાના ફૂલ મોંચ દિવસમાં જગ્યાએ છાલ, આવે છે.
 બેસિયાલા ટી મહુડાની ફૂલ
 ફોસિયા તો ગરમ ડરી,
 મોંચ ઉપર
 બાધવાથી

૬૨	દિવેલાનું મૂળ ખજૂરીનું પાન	રિ સિન્સ ડીમ્યુનિસ ફિનિકસ માટેના	પેશાબમાં બળજળ થાય તથા રે	૧૦થી ૧૫ મિનિટમાં	દરેક જીયાએ	દિવેલાનું મૂળ ચાવી ખાવું ખજૂરીનું પાન ચાવવું	-	દિવેલા દરેક જીયા થાય છે. ખજૂરી બળીયાઓમાં ઉપલબ્ધ છે. બનેનો અલગ અલગ ઉપયોગ થઈ શકે છે.
૬૩	મીઠાનો ગાંગડો કેરોસીન	વિછોના વિષા ઉપર	તાન્ડાલિક દરેક જીયાએ	વિછોના ડબની જીયાએ કેરોસીન બાણું મીઠું કરી મુડવું.	-	ડબ ઉપર મૂકવાથી સારું થાય છે. ગાંગડો સાથે કેરોસીન મુડવું.	-	
૬૪	લાલાજીજી સીમૂળી	ડમળો	અઠવાડીયા ચોમાસામાં માં પટી જાય. બારેમાસ મળે	પીલવદ આવે ટુકડા પાડી બાંધવાના, સેડીને ખાવાના સૂત્તરને	-	આ ઝાડના મૂળ વાપરવાના, પ્રેશ ફૂટનો છાંડ છે. ડાંટાવાળું જીંજીર, ઠોંચકરો નખાય, ખાંબલીના જેવા પાન.	-	

૬૫ હુબાવરો

પગ ભાગી ૧૫ દિવસમાં બારેમાસ
જાય તો બે પાટા જાંતમાં

મૂળને છૂદી
પાટો બાઘાંધી

દિવેલા જેવા પાન,
ચીડલા મોટા, પગ
જેટલું જાડું થળ પથુ
તથા માણસનો પગ
ભાંગે તો ઉપયોગમાં
આવે.

૬૬ આટાઇ

મરડા શિંગ
(આટાઇ)

મરડા, બેવણ
આડા, દિવસમાં
(નાના મટી આઠ માસ
બાળકો જાય છે.)

ઉનાળે, સીંગને ઘસી,
છૂદી છાલ
ડાઢી નાખ્યા
ઘસી પાવાથી

ખીરાવાળી દરેરી જેવી
વસાયેલી સીંગ, પાન
શાંબા, નાનું આડ.

~~બીજા~~
મોટા
માણસો વે
(૨૫૨)

૬૭ નાગદવા નાગદવા

રામ

એડ વખત

જંગલમાં

પાણીમાં

ખાવાના પાન

ડરડે

ઉતરી

આપુ વર્કા

હુઠી પાઇ

જેવાં પાન, વેલ

ત્યારે

જાય

દેવામાં

આવે

પણ ઉપયોગે આવે, સાથે મંત્રનો

ત્યાં સુધી

માં આવે

ઉપાયો.

છે.

૬૮ તમાડું તમાડું

નૈંડીટીના

એડ દિવસ

વેપા રીને

પાણીમાં

તમાડું છોડ, પાવાથી

ટોળાડ

માં

ત્યાં

પડાળી

ઉલટી થઈ જાય સાથે

ટોળાડ

માં

ત્યાં

પાઇ

ઝેર નીડળી જાય.

દેવામાં

આવે

છે.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦

૬૯ ઉમ્બરો ઉમ્બરો શાહસ ઠોરને દિવસમાં બારેમાસ ઉમ્બરાની પાણીમાં નદી ડિનારે
 પાણી ડાઘો પાણી ડાઘો ગલોમિરેટા કુગારો છાલ ટાઇમ મળે શાલ,ડાંદો થાય, ઝાડ-ફુગારો
 અરજેનીશા બેવારમાં મટી સુંદી મીશ પાન લાંબા થાય
 ઈંડીડા મટી કાચવાને

જાય.

૭૦ ખાંડ ખાંડ ઠોરને એડ દિવસ દુડાનદારને પાણીમાં એડાદ લેવાર
 પેશાબ ખાંડ મટી ત્યાં પાઇ દેવા પાવાથી મટી
 ન.યાય જાય. જાય

૭૧ ચાની ભૂડી ચા એન્ડ્રીપીગોવ માણસને એડવાર બારેમાસ બા ફરી, ચાની પત્તી
 સાંઈટ્ટસ પેશાબ પાવી મળે ત્સાંટી પેટમાં
 અટ્ટી દુડાનદારને ન થાય તો તો પછી
 જાય ત્યાં પેટ ઉપર
 ત્યારે બાંધવી

૭૨ લીમડા લીમડા લીમડાની પુજાની લીમડાની છાલનો
 ડડવા ડડવા એના ડિરેક્ટા તોવ બારેમાસ બુજાની ઉપયોગ કરી
 ઈડીડા ઈડીડા દિવસમાં ડાઢીબારી પાણીમાં પાન
 રાખવી રાખવી ઉડાળી પાવાથી
 પછી પછી મટી જાય.

૭૩ ડવચ ડુવરી મ્યુડમ્બના વીછી તાન્ડાલીડ જાલમાં મરડામાં શ્રેષ્ઠક વેલા વાળું
 (કાંચ) ડરડે ડરડે મળે ડંખ ઉપર ડવચના છોડ, પ્રસપાન
 ડવચ ત્યારે બારેમાસ મૂળ, પગના તેના ફાફરાથી
 ભેરવણીગ મળે જ ઉત્તરેતો તરીયાં ખંજવાળ આવે.

પાનનો ફાટી જાય
 રસ પાવાનો નો વેતો

છુંદી બાધવાથી
 આરામ
 થાય છે.

૭૯ નીગોડી અને નીગોડા વાઇટેક્સ મેલેરીયાનો બે પાણીમાં પાવ - સ્ત્રીઓના નીગોડી પ્રવેશન
 લીમડાં, ડરંજ લીમડાં નિમ્બાડાં તાવ દિવસમાં ઉપાખા સુવાવડ સર ઝાંઠ, ફૂલ
 નીલગીરી નીલગીરી એઆ ડિરે ડોઇપણ મટી જાય ધીમેધીમે રોગમાં સફેદ આવે.
 ડરંજ ડટમઇડીડા તાવ સવાર સાંજ વરાળ લેવી (બાફ જ
 પાંચો મિયા બેવાર બારેમાસ લેવી)
 ગલેબા પછીનો લુસી મળે.
 ફરીવાર

૮૦ ગરણી ગરણી અ પચામાં બેત્તણ બારેમાસ ડંઢે ડાપી પેટના વેલોબિફૂટબ્લેરે જમીનમા
 ઉપચોગ દિવસ મળે બારેમાસ માં હાય મળે, ચોમાસા માં હાય
 પેટમાં પેટમાં ભૂડી ડરી લાંબા ડંદ હોય છે.
 મૂડી રખાય ગત્તા જેવા પાન વેલા
 મૂડી રખાય મૂડી રખાય ન
 હોય છે. પાડેલા ફળ ડાળા
 હોય છે.

૮૩ છુળ પોય - આખું ફુલ મટે ત્યાં ચોમાસા તેના મૂળને છુળ નામનું ઘાસે,
 મટે છે. સુધી માં ડાને બાંધવા ધારવાતું આવે,
 મળે યી એકાદ ફૂટ ઘાસ
 જેટલું ધાય, ડાંડાં
 પ્રસ ધારવાળો
 નીડલેઘ(જીણી ડાંગળી) .
 દાંતા)સફેદ દાણા
 જેવા બી આવે છે. .

૮૪ પીલવણ પીલવણ - જાલમાં તેની છાસનાં -
 બેચી જાલમાં યોમાસા યામ મળે તો પણ ગાળીસૂતી
 ચાર ધાય છે. પાટાં બાંધવાં
 પાટા ચોડસ તેના ઉપર
 બાંધવા જુયાંબે દિવેલ સ્નાવી
 યી મળે છે. બાંધવામાં
 આવે છે.
 આડ નીચે નીડલે ડે
 સામે મળે તો પ્રસ ગાળીસૂતી
 બહુજ ગરમ આડ છે.
 શામળ જેવું સફેદ આડ
 પ્રસ પાન આવે છે.
 ભૂત વરગોણું હોય
 તો પણ નીડલી જાય.

૮૫ ભૌતિકાવરી - - - વેલો આવે, જમીન-સ્થાયે
 મરડામાં તાન્ડાલીડ ચોમાસામાં મૂળે વાટી થાય છે. લાવળ
 અસર કરે ઘાસ, પડનર પાવાના જીવી સુગંધ આવે.
 છે. જમીનમાં મળે.

૮૬ આસુર પેટમાં બેડાદ બારેમાસ મરડા, વેલો નિહળે, ગોળખાન
 દુઃખે, બે મળે ઉલ્ટી, વેલો થાય, વાડ
 તાવમાં દિવસ તાવ ઉપર વધારે થાય.
 મરડામાં પાવું (માત્રા
 થોડી)

અથાજામાં વપરાતા.
 ગુદાનું ઝાડ નાના
 બાળકો માટે વધારે
 વપરાય છે.

ગુદીની છાલ -
 છુદી તેનો
 રસ ડાઠી
 તેના ઉપર
 અધિકૃત

બારેમાસ
 મળે
 અડવાડી
 યામાં
 આરામ
 થાય.

કોડિયા
 ગેંગસ્ટ
 કોડિયા
 (કોડીયા-
 મિસ્ડા)

ગૂંદી
 (મોટી ગૂંદી)

૮૯ ગૂંદી

ઝાડ
 ફળ રાંધીને ખવાય,
 સફેદ ફૂલ આવે.
 બાબર જેવો.

વીસ આંગળી -
 આમાં રસ
 ભરી દેવાનો
 બે ટીપાં રસ
 પાઇ દેવાનો
 અલ્લર્નાનો
 ઉપચાર

બારેમાસ
 મળે
 જમ
 યથેચ્છા
 છોડરાને બેવાર
 વાવડી, પણ
 કુમારો
 ફેલ જેવું
 થાય.

અગેડો

૯૦ અગેડો

૯૬ રાનીડેળ કાડાઉ મુસારો ઓરી ઉપદ્રવ દિવાળીપદ્ધ તેના બી વાટીને રોગ અટકા જાણી ડેળ જાતમાં
 ડેળ ધિપેન્ડમ્ અછલડામાં ન જાણીમાં પાઈ દેવામાં વવામાં મળે, બીયા વધારે
 ઉપયોગમાં ધાય. ઉપયોગમાં મળે, છોડ નાનો વપરાય ધાય છે(માથા જેટલો
 ઉપદ્રવ અટકાવવા માટે છે. ઘોડના પાન પણ

૯૭ જુગી યણોડી અંજેસ ઓ આવે, બે દરેડ તેના પાનનો વેલા ધાય, પાન
 પ્રિડટો ફોલ્લા દિવસમાં જગ્યાએ રસ પાવાથી અંબલી જેવા
 રિયજ પડે બારેમાસ મળે બારેમાસ મળે

૯૮ ઘોડાની સખ્ત બે ઘોડાની લાદ પાવાની -
 લાદ નાવમાં ટાઇમ લાદ પાણીમાં
 લવા રો અડાદ પલાડી ગાળીને
 કરે ૬૫ પાવાની

(માજનો
 રોગ)

જંગલમાં યાચ,
ભીંડાનો છોડ
ચોમાસામાં મળે,
જંગલી ભીંડા
નાના ભીંડા

જંગલમાં તેના મૂળને
ઘસી રસ
ચોમાસામાં ઘા ઉપર
દિવાળીમાં લગાડવાં

પુરેનાડો
બેટા
રાનભીંડી
રાનીભીંડી
ઘા ઉપર બેંડાસ
લગાડવામાં દિવસમાં
આવે છે. મટી
જાય

આસપોસલવ જેવું ઝાડ
ફળ પાડે ત્યારે ખલાય
આટાઈનો છોડ
યાચ છે. સીંગ આવે
ડાબાજમણી વળ
વાળી સીંગ આવે છે.

પુરુા
છોડરાને
મજાડામાં
પાવાના
ઉપયોગમાં
આવે છે.

બારેમાસ
જંગલમાં
મળે
પીકા કરી
ખાંડ નાખી
ચોપડવાથી

૧૦૦
હુખાં
આટાઈ
ઘા ઉપર બેંડાદ
કપાઈ
ગથેલા યામાં
સાડું
યાચ

છોડરીને
ડાબીસીંગ
છોડરાને
જમણીસીંગ
પાવાથી

૧૦૧	ડાડોળીનો ગુંદર	ડાડોળી	પેશાબમાં બેદિવસે અડ આળબળી આરામ હોય તો થાય છે.	શિયાળે ઉનાળે ગુંદરખૂંટને સાડળ સાથે ગવારે પીવાથી	પાત્રમાં દૂધ મૂડી રાખ, સાડળ સાથે	-	ડાડોળીનો ગુંદર ગામમાં ખરી દેવો.
૧૦૨	બીયાં ગુંદર	બીયાં ટેરોડાઈક્ષ માસુંપિયમ	.. ..	-	બીયાનો ગુંદર દૂધ સાડર સાથે સેવાનું	-	ડામળ જેવો ડાળો ગુંદર, નાના પાનનું આડ થાય છે.
૧૦૩	દાતી	દાતી ડાઈનટિડિલ યમ્	આડા ન ધમા હોય તો	ખેડવાર પાવું ન અસર કરે તો બીજીવાર પાવું	દાતીના મૂળ સાથે સાડર સાથે છુદી ડાઠી પાણી સાથે પાવાનું	આડા બંધ કરવા માટે દહીં, સાડર ખાવું	દાતીને છોડી આવે એક પાન આવે છે.

૭ાયુ ઝાડ

તાવ,

બઠવાડીયે

બારેમાસે

બેડ

ઉલટી

નીલગીરી

શરદી

યા સાથે

દરેડ

દિવસ

કની

પાઇ દેવાના

જુયાગે

મા

હોયનો

બંધ

થાય

મૂળ ડાઢી

જંગલમાં

બે દિવસ

અણડની

બે મિડિમ

ઉપસારી

ઉપસારી

લાવી પાણીમાં

મળે

મા મટી

જાક

સઈડીડસ

લસાંટી પાઇ

બારેમાસ

જાક

સવાર

સજી

બપોર

દેવાના

દેવાના

મળે

સવાર

સજી

બપોર

દેવાના

દેવાના

વેલો આવે પાન

નાના ડડવી વેલ

આવે.

૧૦૬ ઠોસ્તી રી ઠોરયી રી પેટમાં પ્રસ દિવસમાં જ્ઞાતમાં મુજ લાવી સુડવી પેટમાં ચાંદી, વેલ આવે, પાન અગાજી આરામ મળે મૂડી બનાજી એડ ફેક્સા, મોટા વડ જીવા બળે બારેમાસ ઝેડ ચમચી લેવાની આંતરડા પર હોય.

સર્જી ડે

ચાંદા હોય

તો ડામ

આવે

૧૦૭ બેહડાં

બેહડાં

ટર મિનેસિયા

ડમળા

એડ

જ્ઞાતમાં

છાલ લાવી

-

મોટું આ ડ મહુડા જીવડા થાય છે.

બેલિરિડા

ના

બારેમાસ

ધુંડી સાન

વખ્સ ઉતારી

પાન મહુડા જીવા

થાય છે.

૧૦૮ સેગડો/ જીગિળ જીટિનિયા
જીગિળ (અસેની) ટોમે ટોસા

અનાજ લે બીડીના પાત્રામાં
ત્યારે તેની કામ આવે છે.

ના મેશ પાસ્વાની છાત ખરીમાં આડ થાય છે.

માથામાં પહેલા નાખે અનાજ

છાંવી મેશ વધે તેવી

લખ્મવી માન્યતા

૧૦૯ સ્ગન સ્ગન ટેડોમા
રોહાડી રોહોડી અડપુલેટા

જે જંગલમાં મળે

છાત લાવી છુંદીને તેની

લોહી બગડેલું

મોટું આંબા જેટલું ઝાડ, પાના ગોળ મહુડા જેવા પાન

સાધા આરામ

પાણીના

હોય તો

સુધારે

દુઃખે

ઉડાળો ડરી

સુધારે

ત્યારે

લે વ્રણ ટાઇમ

એડ એડ ચમચી

પાવાના

વેલ/સુનર જેવી
વેલ આવે તેનું
પડ, સફેદ નિડળે
એટલે
ચેના અંદરનું
સફેદ
સચવાનું ઝાડ

વેલ સાથે ઊઠાળે
તેની છાલ ડાઠી
કડાળી બાટલી
માં ભરી રાખી
ચમચીચમચી
પીવાના

ગમે ત્યાં
મળે
ગામડામાં, કડાળી
વાડે

બાર
દિવસ
સુધી
પ્રયોગ
યાલુ
રાખવા
મટી
જાય છે.

મોંચિયા પેરીંગો ટી.બી.
/કાય
રપેમા

૧૧૦) ગામોડી વેલ સસ્તર્વા
(૨) સેગટો વ્હરજલો

ભોય માંબરી
માંબા જેવું
ઝાડ આવે પાન
પરબચડા આવે
ઉંબરાની નાના
ફળ આવે છે.
મૂળ ઉભરી ડહે છે.

મૂળના પાણીનો
સ્સ લાવી એક
એક ટીપું
માંખમા સ્સ
નાખવા

જંગલમાં
મળે
રોંગ મટે
એદિવસમાં
રતા ઘણા
પણ
માટે છે.

ડાઇડસ્
હિસ્પિડા

ડાળો
ઉમરડો

૧૧૧ ભોય
ઉંબરી

૧૧૩ દબાડી ડાભ બાળમાં ચાર ખેતરો તેના ફૂલને પાત્રાના ડાંટા
 દબાડીયા ના રહેઈવસ ફૂલ પડે દિવસમાં જોતમાં ડાન પાસે જેવો એડ બોલે.
 ત્યાં આરામ મળે બાધી ફૂલ સહેદ શેરડી
 થાય છે. રાખવામાં શ્રેયુ આવે.

૧૧૪ સીરીદારા શિરદોડી બોલોથે ગેસ બેત્રણદિવસ ચોમાસા મૂળ લાવી વેલ આવે વાડ
 (ખરણેર) માઢીડી- અપચો સવારે માંખે સુડવી ઉપર થાય છે.
 આઇ નળ ચઢી ભૂખે પેટે ભાદરવામાં પાવડર તેના ફૂલ, ફળ
 ખવાય, નાગરવેલના બનાવી બનાવી ખવાય, નાગરવેલના
 માસ્વાની મળે ફાડી પાન શ્રેવા પાન
 માસ્વા માટે આવે છે. તેના
 કુમળા પાન શ્રેવા પાન
 શેલમાંથી સહેદ શેલમાંથી સહેદ
 દૂધ નીડળે છે. દૂધ નીડળે છે.

૧૧૫ આ'બળા આ મળા ફિલ્લેપ્સ ખાસી બેયાર દરેડ મીકાડરી
 ડાળાજીરો ડાળાજીરો એન્લીડા માટે દિવસ જુથા પાવા
 ડાળા મરી ંહરનો નિયા પાછા એડ એડ ચમચી
 અથેલાખિટીડા
 પાથમરના વ

ગ્રમ્

૧૧૬ ચીભડું પ્રજ્જપ્રજ્જપ્રમ્ મેલેરીયા એડ ચોમાસા ચીભડાને ડાખી સુડાય એટલે ભૂડો
 (નાનુ પ્રજ્જપ્રજ્જપ્રમ્ ના નાવ દિલસમા મા તેમા ડારા મળી બનાવે બોટલીમા
 ડડવું) (પ્રજ્જપ્રજ્જપ્રમ્ મા આરામ ખેતરમાં નાખી સુડવી ભરી રાખવાના,
 પ્રજ્જપ્રજ્જપ્રમ્) રોઈનાન્સ) થાય મળે દેવાના પછી તાવ આવે એટલે
 ધિવસની ચાર ધિવસની ચાર
 ગોળી બનાવી ગોળી આપવી.
 બાટલીમા ભરી મરી વાટીને
 રાખવાના તે નાખવી.

૧૧૭	લીમડાની છાલ એમ ઠિરે	ડોલિરા	~~જાલમા~~ જાલમા	ડોલિરા	ડોલિરા	ડોલિરા	ડોલિરા
	ડાંતરપાદ	ના	બારેમાસ	મૂળ બાડીના	પથ્થર નીચે		
	હાસીબ	રોગ		આડની છાલ	છો છોડ ધાય		
	મરખી	માટે		લાવી ખીક્ષ	છે તેના પાન		
	નરખી	છે એડ		ડરી ક્ષાંટી	ડાસ્વ જેવા		
		દિવસ		શરીરે	હોય છે. હસીબ		
		મા		માલીસ ડસ્વી	મરખી, નરખી		
				એડાદ ચમચી	આ ડ છે. નરખી		
				પીવાથી	આ ડને ફૂલ નથી		
				આરામ	આવતા.		
				ધાય છે.			

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦
૧૧૮	લાગિદી	કુદ	જસમીનમ્	બાલક	ચાર પાંચ	જગતમા	મૂળ લાવી		ગાઠ આવે તેને
	ડાગડાનાં	(ડાગડો)	મુલટી	પકા	દિવસ	મળે	પદ્ધત પર		જમરુખ જેવા
	આંબો		કલોરમ્	ગાઠ	મા	ચોમાસે	વસી ગુમડા		બી આવે છે.
					બેસી	ઉનાળે	ઉપર		ડાગડાના આંબો
					જાય	મળે છે.	લગાવાથી		લાલકળ આવે
					છે.		બેસી જાય		છે. વેલ આવે
							છે.		છે.
૧૧૯	સસલાની			હોરને	બેદિવસમા	જગતમા	મૂળ. લાંવી	મેશાબના	ખવડાવાથી તેના
	જૂંપડી			ડીડાથી	ચારામ	મળે	ખવડાવી	રોગમા	
				સડો	ધાય છે.	ચોમાસા	દેવાના	માણસ માટે	ચાંદુ મટી જાય
				લાગે		મા મળે			છે.
				તો					

શ્રીમીન ઉપર
ચીમાસામા
નીડળે છે. બે ફૂટ
ઉંચુ થાય છે.
પછી વળી જાય
છે.

તેના મૂળ છુટીને
ગાય, ભેસ, સ્ત્રીને
પાણીમાં ગુંટી
પાઇ દેવાના

શ્રેષ્ઠસ્થ
નદી
હિનારે
બારેમાસ
મળે,
જંગલ
આડીમાં
વધારે
થાય છે.

બેડવાર
પાવાથી
સવારે
દુધ
ચાણું
થઇ

દુધ બંધ
થયુ
હોતો
ભેસ,
સ્ત્રી
માટે

કાઇસેન્સા
સોમિદેરા
(આસુંદ)

બસંધ
(આસુંદ)

પીપળાનો આપ સાગ દિવસ પાવો,
સુખાત્વે વાકી તેલું પાણી વધેલ
એવો આમળા એવેમંથ સળ વિલમ પાણ
વળે આપે દવા પાવો.

પીપળાની છાલ
ની રાખોડી
કરી પાઇ
દેવાના બેડ

દરેડ
જાયાએ
જંગલ
ક્ષિતાર
મા

વ્રણદિવસ
કોષાં
દિવસમાં
વ્રણ વખત

સુવાવડ
રોગ
માટે

કાઇસ
રિવિષ્ણીયો
આ

પીપળો
કુળીન
(કડાર)

પીપળો
કુળીન--
અનાજ

બે ચમચી
બાડીને ઉડાળીને
તેનું પાણી બપે તે
પાઇ દેવાનું બેડ
કપ જેટલું

૧૨૨ કુરાડે
(ડરાડીયું)

કુળો
લ્યુડાસ્
સ્પિન્થેલોટસ

આદાસીસી બેડજ દરેડ
માયુ દિવસમા જીયાએ
કુઃખ્લુ આરામ બારેમાસ

તેના પાન લાવી
તેનો રસ ડાઢી

તેના પાન લાવી 'નાન્ડાલીડ જમીનમા' છોડ
ડપાઇ ધાય છે. તેને
ગયેલા ઘા પીળા ડાડા

ધાય મળે
છે.

સમયે નાડમા
નાખ્લુ

ઉપર પાન વાળા ફૂલ
નો રસ આવે છે. પાન
લગાડવાથી કુદીના જેવા

બેચાર
દિવસ
મા

મૂળીયા લાવી
બાળી મેસ

સારુ ધાય ઠરે ખાય.
છે.

૧૨૩ અધિજા

ચામડી
ના
રોગ

જંગલમા
મળે
બારેમાસ
મળે

ચામડી ઉપર
ચીપડવી.

ચામડી ઉપર પાન વાળા ફૂલ
નો રસ આવે છે. પાન
લગાડવાથી કુદીના જેવા
સારુ ધાય ઠરે ખાય.
છે.

૧૨૪ આડાના કૂલની ડડી કૂલ આડાનું પથરીમાં અઠવા દરેડ ડયાલોટ્રોપી સયાલોટ્રોપી સ જાઇ ગોટી કૂલને સુડવી મૂડાં ડરી ગોળ સાથે ગોળી ડરી દિવસમાં ત્રણ ટાઇમ દરેડ જાયાએ મળે, પાન મોટા તોડવાથી દૂધ નિકળે છે. હનુમાનને કૂલની માળા ચહે છે.

૧૨૫ બુરખાંડ બુરખાંડ શરીરે બેચાર કુડાને બુરખાંડ અને ઘી પીકા ડરી ઘા ઉપર પડે નાં દિવસમાં પડે નાં ઘા વહી જતું હોય તો તરત બંધ થાય છે.

આમ કરવાથી
મુંજારી, લવારી
કરતી માણસને
આરામ મળે
છે.

તાજી ઇંટને
પાણીમાં
બાંધવી તે
પાણી સાથે
જેમન મીઠાવાળી
શરીરે માલીસ
કરવી.

દરેક
જગ્યાએ
-
બે સુધીમાં
લવારી
કરે તેવાં

ઇટનું પાણી ઇટ/ યજ્ઞાનો
સાથે યજ્ઞાનો
લોટ લોટ

કોડદોર પળીનું
નામ છે. તેના
પગનાં ઉપયોગ
થાય છે.

તેના પગના
ઉડાળ કરી
કાનમાં ટીપા
પાડવા
પાણી
સાથે

પક્ષી
એકાદ
અથવા
ડીયા
માં

કોડદોર મોર

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦
૧૨૮	ડરવન,			મરખી	એડ	બારેમાસ	બાસ્નાડની		મોટા ઝાડ
	સીંગડ,			રોગ	દિવસમાં	જાલમાં	છાલ મીઠા		આવે છે. દરેક
	તક્ષા,			ઢોર		મળે	કરી-ભૂડી કરી		જાલમાં
	બીવતા,			માટે			પાણી સાથે પાઇ		થાય
	સીંગવી-૨						દેવામાં આવે		છે.
	કુડી, ખરસીંગ						તો ખારામ		
	પાપડી,						થાય છે.		
	ડાંસબી								
	ભુસ્વામીલા								
	ડા વિકા								

રોગ	દવા
૧૨૯ કોઈપણ પ્રકારના ચાંદા	<p>(૧) પુખ્ત રી નામની વસ્ત્રપતિ યાચ છે તેનું મુળ લગાવે છે.</p> <p>(૨) લીમડાના પાન પાણીમાં ઉડાળી સ્નાન કરે છે.</p> <p>(૩) કણજાનાં બી બાળી તેની રાખ લગાડે</p> <p>(૪) ચાંદા ઉપર સવારે ઉઠ્યા પછી થોડું ખજવાળી વાસી ચુક લગાવે છે.</p>
૧૩૦ રતા ધબા પશુ	<p>(૧) જંગલી કોળાની છાલનો લેપ કરે છે.</p> <p>(૨) કબુતરની ચંરખ આંખે બાંધે છે.</p> <p>(૩) ખાવામાં માછલીનો ઉપયોગ વિશેષ કરે છે.</p> <p>(૪) લીમડાના પાન પાણીમાં નાળી ઉડાળી પ્રેક્ષ્ય મોઢું ધ્રુવે છે.</p> <p>(૫) પાલકની ભાજી બાફીને ખાય છે.</p> <p>(૬) રાખોડીને સાફ કરી તેની પોટલી બનાવી આંખ ઉપર મૂકે છે.</p>
૧૩૧ ડાનના રોગ	<p>(૧) તમાકુ પીવાની ચલમનું કપડું પ્રથમ પલાળી ડાનમાં પાણી નાખે છે.</p> <p>(૨) કણજ અને તલનું તેલ ગરમ કરી ડાનમાં નાખે છે.</p> <p>(૩) માતાનું દુધ ડાનમાં નાખે છે.</p>

- ૧૩૨ દાતની તક્તીફી (૧) સુનો તથા તમાડુનું પોતું મુકે છે.
(૨) ડણ્જી અને લીમડા નું દાતણ ચાવે છે.
(૩) જંગલી કાંદો દાતે ચાવી ઘુકી નામે છે.
(૪) ભોય રોગણીથી જીવડા પાડે છે.
- ૧૩૩ ડોઇપણ પ્રકારની તાવ (૧) મીઠું પાણીમાં પલાળી તેના પોતા માથા , છાતી, પીઠ પર મુકે છે.
(૨) ડમરાના પાનનો રસ સુધાવે છે પીવડાવે છે.
(૩) માટી ભીની કરી શરીરે ચોપડે છે.
(૪) ચામડાના ચંપલનું પાણી ડયા રેક પાય છે.
(૫) ડરચલા મા રીને તેનો રસ બનાવીને ખાપે છે. હળદર વધુ નામે છે.
(૬) બોરના ફુલા પાન ચાવે છે.
- ૧૩૪ ખુજલી, ખરજવું બીજા ચામડીના રોગ (૧) ચણાના લોટનો લેપ કરે છે.
(૨) કોદરા ખાંડીને તેનો લોટ જેવું બનાવી સગાડે છે.
(૩) બરીકાના પાણીમાં, ખાટી છાસમાં માથુ ધુવે છે.
(૪) માટી સગાડી સનાન કરે છે.
(૫) આગળી દુધીનું દુધ સગાવે છે.
- ૧૩૫ ડોઇપણ પ્રકારના ઝાડા (૧) " મરચુ " નામની વનસ્પતિની છાંલ દારૂ સાથે ખાય છે.
(૨) કોબરી દુધી નામની વનસ્પતિનું મૂળ ઘસીને પીવડાવે છે.
(૩) " વેગાગ " નામની વનસ્પતિનો પાલો ખવડાવે છે.

- ૧૩૬ શરદી-સળેખ
ઉટોટીયુ
- (૧) ડુંગળીનો રસ ડાઠી નાડમાં નાખે
ડુંગળીનું કચુબર કરી ખાજ.
- (૨) અડદની દાળ નિયમિત ખાય છે.
- (૩) ખેરડાના મુળનું માદળિયું બનાવી
કેકે તથા ગળે બાધી રાખે છે.
- (૪) મરી-અજમા- હળદર સાથે વાટીને
ગરમ કરીને પીવડાવે છે.
- ૧૩૭ વાળો
- (૧) વાળો શિડકયા હોય ત્યાં ઠાણ
મુકે છે.
- (૨) ડા રેસીનું મૂળ ઘસીને પાણી સાથે
પીવે છે.
- (૩) જગલી ડગળાનો રસ વાળ ઉપર
રેકે છે.
- (૪)
- ૧૩૮ ડમળો
- (૧) ' મૈરથ્યુ ' નામની વનસ્પતિની
છાલ અને ફળ ઘસીને દારુ સાથે
પીવડાવે છે.
- (૨) ગાય, બડરીના છાણમાં પાણી નાખી
નવડાવે છે.
- (૩) દદોને શકડરીયા ખવડાવે છે.
- (૪) ડુંગરીને બાફી ખાવા ખાય છે.
- ૧૩૯ રડતપિત
- (૧) ચિતરાળ નામની વનસ્પતિનાં મુળ
વાટીને પીવામાં ઉપયોગ કરે છે.
- (૨) ગળાનો રસ નિયમિત પીવે છે.
- (૩) કચ્છલાં- દેડકાં કોરેને બાફીને
ખાવાના પ્રયોગો થાય છે.

૧૪૦ પરુ(પાડ)
ડાઢવા

- (૧) ટીડોરીનાં પાન બાધે છે.
- (૨) હળદર આંકડાનાં પાન મરમ મરમ બાધે છે.
- (૩) બટાડા બાફી તેનો ગર્ભ લગાડે છે.
- (૪) દારુડીનું મુળ ઘસીને તેમ કરે છે.

૧૪૧ વીછીનુ ઝેર

- (૧) વીછીના આંતરડાં ડાઢી ડંશ ઉપર ચોપડે છે.
- (૨) ડંખ મારેલ જગ્યાએ દિવાળીથી બાળી મારે છે.
- (૩) કચુકાં ઘસી ડંખ પર ચોટાડે છે જેથી કચુકાં ઝેર ચુસ્યા પછી ત્યાંથી છુટાં પડે છે.

૧૪૨ સાપનુ ઝેર

- (૧) ઢેશની ઉપરના ભાગમાં સખ્મ દોરી બાધી દે છે.
- (૨) પીપલાની છાલ વાટી ડંશ ઉપર લગાવે છે.
- (૩) પીપલાનાં પાન તોડી નાબી અને ડાનમાં નાખે છે.
- (૪) વ્રણ વળાં જુનું ઘી મળે તો પાય છે.

૧૪૩ દાઝવા ઉપર

- (૧) દહીં લગાવે છે.
- (૨) હળદર તેલથી માલીશ કરે છે.

(૧૪૪ પાંદુરોગ

- (૧) સુરસના શાકનો ઉપયોગ વિશેષ કરે છે.
- (૨) વિલાયતી બાવળનો પાલો પાણીમાં નાખી નવડાવે છે.
- (૩) કબુતરનું માંસ ખાવા ખાપે છે.
- (૪) ડાચલાનું શાક બનાવે હળદર નાખે ને ઘીમાં ખાય છે.

- ૧૪૫ હિસ્ટીયા
(દાંત ભાજી
જવા)
- (૧) ડુંગળી- તસણની વાસ નાંડમાં
લેવડા વે છે. નાંડમાં ડુંગળીમાં
ટીમાં પાડે છે.
- (૨) અઘોડાનું મુળ ચવડા વવું
- ૧૪૬ નસડોરી કુટવી
- (૧) ગોબરાનો રસ નાંડમાં નાખવાં.
(૨) માયામાં ઠંડુ પાણી રેડવું
(૩) કલહરનો રસ નાંડમાં નાખવાં
(૪) ભોય આંબલીના મુળનો રસ ચુસવાં.
- ૧૪૭ હડડવા
- (૧) તમાકું વા ટીને ડંશ ઉપર ચોંપડે છે.
(૨) નિર્મળી- કુવેશનાં બી ઘસીને પાણીમાં
પાચે છે.
(૩) જંગલી થોરે બાફીને એક ડપ રસ
પાછ દેવાં. દહીંમાં હળદર મીઠું
નાખી ખાવું
(૪) ઠાડણીનું મુળ, જંગલી કુડકડાંદાં વા ટી
રસ કાઢી પીવરાવે છે.
- ૧૪૮ શુભ નિડળવી
- (૧) માટી બાધે છે.
(૨) કુડકડાંદાંની ભાજી ખવડાવે છે.
- ૧૪૯ તરસ છીપાવવા
માં દે
- (૧) ખાખરો (પલાસ) ના પાનનું ડીટલું
ચાવતા રહેવાથી તરસ લાગતી નથી.
(૨) તેના ડુણાં પાન પણ ચાવવામાં
વપરાય છે.
- ૧૫૦ ભૂખ્યા રહેવાની
દવા
- (૧) કમળાનાં બીને પાણીમાં પીસી પીવું
(૨) વડનાં કુમળાં પાન ચાવવાં
(૩) સતાવહીનું મુળ ઘસી તેનો રસ
પીવાથી આખો દિવસ ભુખ લાગતી
નથી.

- ૧૫૧ ઉલટી કરાવવાની દવા (૧) મીઠાનુ પાણી કરી પિવડાવે છે.
(૨) ચાબલીનુ પાણી કરી પિવડાવે છે.
(૩) કુળ ત્યાને પાણીમા વાટી પીવડાવવાથી નુરત જ ઉલટી યાય છે.
(૪) જુનો ગાંજ ખાય છે.
(૫) ઢિગનુ પાણી કરી પાય છે.
- ૧૫૨ વાગવાથી લા પડવો (૧) ચિતકણાનો પાણી વાટી રાગાવે છે.
- ૧૫૩ કુટુંબ નિયંત્રન માટે (૧) સુણી ભાજીના મૂળ કાઠી તથા તાંદળાની ભાજીના મૂળ કાઠી સુકવી કવાઠ બનાવે છે. તેને છુંદી સ્ત્રી રજસ્વલા હોય ત્યારે દરરોજ ૨-૨ ચમચી ખાપવું તેનાથી કાયમી વધુ લાવી શકાય છે.
(૨) કાચુ પપૈયુ ખાય છે.
(૩) મરી- જુનો ગાંજ હળદર મિશ્ર કરી ભૂખ્યા પેટે ખાય છે.
- ૧૫૪ ઉધરસ માટે ૧૫૫ લોરડીની છાલનો ભૂડો કરી એકરાત પાણીમા પલાટી રાખી સવારે તે પાણી પીવાથી ઉધરસ મટે છે.

પરિશિષ્ટ - ૧

વાસદા અને ધરમપુર તાલુકાઓમાં આ દિવાસીઓમાં પરંપરાગત વનખાંજા ધિની મા હિતી એકત્ર કરવા જુદા જુદા ગામોના વ્યક્તિઓની મુલાકાત લીધી તેમના નામ અને ગામ

- (૧) છોટુભાઈ પટેલ નવતાડ
- (૨) મંગુભાઈ આપાભાઈ પટેલ નવતાડ
- (૩) એવાજોશાઈ સકુભાઈ પટેલ ગામ- મહુવા સ નીચલું ફળીયું
- (૪) ભાવલુ બાહુ વાસ્તી ડાસ્ટુનિયા ફળીયું - ગામ- માંડવા
- (૫) છાડલભાઈ માહુભાઈ વાસ્તી માંડવા
- (૬) હરજીભાઈ ખાસ્તર ભેગવેલ

આ ઉપરાંત કેટલાક વડીલો કે જેઓ એકાદ બે દવા જાણતા હતા તેમની મુલાકાતો સહ વનસ્પતિ દવા અંગેની મા હિતી એકત્ર કરી હતી.

સંદર્ભ સાહિત્ય

- (૧) આ દિવાસીઓમાં વન્સ્પતિનો દવા તરીકે ઉપયોગ
સદુપાધિ નિબંધ : ૧૯૮૬-૮૭
નિબંધકર્તા : ખન્સુખાઈ ઝી.ભાભાર
(ઉ.બુ. વિદ્યાલય, વેડછી)
- (૨) આયાંભિષાક અથવા હિદુસ્તાનનો વૈદરાજ
લિક્ષુ અખંડ આનંદની પ્રસાદી
લેખક : સદ્ગત આયુર્વેદ માતક શાસ્ત્રી શકર દાજી પટે
ભાષાતર કરતા - વ્યાસ હરિદ્વજ ભગવાન તાલ
- (૩) ગુજરાતનાં આ દિવાસીઓ - વિમલ શાહ